

प्रवेश सं०

विषयः

धर्मशास्त्रम्

क्रम सं०

अथ लिखि निर्णय साः (मदन कारि जातः)

प्रत्यकार मदनपालः

पत्र सं० १-५२

श्लोक सं०

अक्षर सं० (पंक्तौ)

३१

पंक्ति सं० (पंक्ते)

८

आकारः ए. ५. ५४.४.

लिपिः दे. ना.

आधारः ३१.

वि० विवरणम् ५.

हं. १६१७

पी० एस० यू० पी०--७७ एस० सी० ई०--१६५१--५० ०००

आ. - १५५

13893

११

अं

विद्यानीलमहामपाशिता

५१५

मन्त्रालय-प्रमाण (ग)

१० २६७६

उसीवासुदेवायनमः॥ ॥ अनादिप्रसूतानन्दपययिवपुषेनमोविद्वशा
विद्वद्वनपरिष्ठायमहसा ॥ अनादिनिवस्थितलयनिभायासरदनाविनादासत्ताय
प्राताफलसिद्धिप्रतिभुव ॥ १॥ प्रकटवलकुडलस्तवकवचर्ण्डस्थलमहाहिमि
मसलमरुतकुरश्यामलैकरातकरुणसिदाकलितपुवषादक्रममहःकिमपिमो
हर्नकपटशशवैकशवम ॥ २॥ कोतकवागसिनुषापनुर्धुवाणकुंठिताथरसन
दिनियत्राणमोनेनमानमधिगच्छतियाददसापावतीहरविभक्तन्ःशिवं व ४३ ॥ १
अस्तिप्रस्तविनवापगतपुस्तविस्तारिणानुविशकाविपराजधानी ॥ दिव्यतिविश्व
विदितागरीतपत्नीतनातिपुनतादिविपियसा ॥ ४॥ तामुत्रणायमुनातटदश

मुकापुतानन्दनगरपरिष्ठा ॥ यस्यामनल्पविनोपविताकवचवृषकावयमहितकोत्रि
युषामहसा ॥ १॥ तस्मिन्नुदमलढाककुलवुरावुचत्पुनरुत्तमत्रिबन्धप्रकाश ॥ सा
कैसदाद्विद्वतगुणसा ॥ विष्णोरालपालनपतिभुवनेकरत्न ॥ २॥ तस्यात्मजामुहपाल
इतिप्रसिद्धःसिद्धीगनजनसमाजसमिद्धकीर्तिःदाननयःसुकृतिर्नाजिपतिसदत्त्यस्य
ववेन्यसदशःप्रतिभूयतीर्ना ॥ ३॥ सुतास्यजातःसुकृताच्चतस्थनतयाकुस्मिन्महशोवभूव ॥
यमस्त्रलम्बतमवजुतातानामहमिष्यइतिवाचत ॥ ४॥ तस्यात्मजामुहदतुलप्रतापः
साधारणोभूमिपतिवदन्य ॥ ५॥ अभूतपृथ्विमिवनीश्वराणामजीगपघाजगतिस्वकीर्ति ॥ ६॥
यस्मिन्साधारणधैर्यशौर्यमयिसांदर्यगोचरुय ॥ ७॥ गिराडनीमानुजसिबनज
मराश्वसाधारणतमजत ॥ ८॥ लज्जालज्जमवतविवाचविवुवाहारस्यहारस्य

सी०४॥

इति विमयाणां पात्राणां शरच्चंद्रस्य दृश्यत्वात् । लक्ष्मणस्यैव लसद्भिर्गण्डिपासा
 यस्यान्तर्दिने संयमं दिने सन्मत्रयं कीर्तयेत् ॥ १॥ एवं हि दाविनुक्तीति महाविचार्य
 कलापरत्रयतथैव विचारं मिच्छुः कीनाशपाशयपवद् विमायनायैतं यत्रयं कविमुक्तिमयी
 करधरा ॥ १२ ॥ महोपतपस्यमहानुनवायुतावच्छतामुकताक्षतेस्य । आघामहो जाह्नवा
 जडनामातदास्य वंशमदनोदितं यथा ॥ १३ ॥ अपानदस्य इदं साजननामनत्रवषि विनो २
 पर्वणा । अनन्तकाम्यपुरहो रिष्णाणां प्रासदसो सीसहजा विनायथा ॥ १४ ॥ अग्राजः सी
 मदनानुनाम्नावासादय एवमगता ॥ १५ ॥ राधायां कञ्जपिण्डिपुत्राणां कलानमसां स्तान्मृत ॥ १५ ॥
 विमलाननयुवसंनतदीयविद्याः प्रसन्नमिदं सास्यो । यस्यावदातवयथा वतनादिमंडलमंडल
 मेकमास्ता ॥ १६ ॥ एतत्तुल्यताकलापविचाराननयनुरागध्वानामदनममहानुताय
 यनप्रथितानुत्तनमाजराजकोक्तिः ॥ १७ ॥

यक्षुपां नारामवमायतपनानिसनिर्वंधांसा । कलायैकीति कामददृशन्मृतिमेव ॥ १८ ॥ एत
 स्मिन्नक्तीतिलकलियुगेयनाधुना नृयसं वृद्धिप्राप्यसमस्तलावमहितेदीनादिनिष्कमनि ॥ १९ ॥
 वमविमलवच्छतादिविरहं मीमांसा मयाणां ससीमान्मदनसुतातिथिषु प्रत्येसुतानि सियु ॥ २० ॥
 यद्यपि सति चरित्रापरशतोऽस्य रिमंडलं रविता । तिथिनिर्णयस्तथापि स्युः कष्टं हि ॥ २१ ॥ अनिस
 यात्रय ॥ २२ ॥ नखलान्मदृशमयाविहितानि सियुक्ते ॥ २३ ॥ नखलकदाचिन्मपुर्नसहजं वि
 जडातिदुःसहं गेवं ॥ २४ ॥ सुतिस्यतिपुराणानि प्रयत्नाय यथा मति । तिथिनिर्णयसाराय मुद्रतः
 प्रयती नृवि ॥ २५ ॥ तत्र प्रथमेतावत्सामान्यनसन्नतिथिषु निर्णयं प्रकृत्यता । तत्र द्विविधातिथिः ॥
 शुद्धविद्वन्दाव । शुद्धस्यतिथिषु सद्योमविप्रतिपत्तिरिव । अतो विद्धातिथिविचार्यते । सापुन
 र्विद्धा । समावर्दिगमिर्नृस्यवतीविति ॥ तथावाक्यमुशन्या । खद्योदप्यस्तथा हि सात्रिवं

सी४

३

तिथिलज्जाणि वमिचमवयोदेवतिथिस्त्रेचाविवर्ततइति। खवेनिमतिथेऽसाम्यदयेचिदिः हिंसा
 जयइति। सवीचपितिथिमुयस्मिन्कालेयलमेदेवपित्रीवाविदिततत्रतकालव्यापिनीतिथिग्री
 द्या। हासवद्वाकारणत्वात्। यदाहवद्वाइक्क्य॥ कर्मणोयस्ययकालस्वकालव्यापि
 नीतिथि॥ तथाकर्मणोक्त्वा तदासवद्वाकारणमिति। यदाइतिथि कर्मकासव्यापिनो
 नवतस्तदातिथिसाम्यवद्वापराप्रसंसाहासपूवत्। यदुक्ता। खवेदयोपरोपूज्याहिं
 सास्यात्पूवकालीकीति। यदावुक्मितिथिनेकस्मिन्नहनिवद्वापरस्मिन्नल्यातदाविप्रति ३
 विद्वसमवायनयसं स्यात्पूवमूलमितिनायनयस्मिन्नहनिवद्वासेवग्राह्या। कक्षपण्डित
 तिथिसाम्यपिपूवव्याह्या। तदोपरव। यदाहमाकिंडयशशुक्लपुतिथिग्राह्यायस्यासुनु
 दितारविः कक्षपण्डितिथिग्राह्यायस्यामस्तमितारविः ननुकक्षपण्डितिथिग्राह्यायस्यामस्तमितारविः
 युक्तः कथंखवेपण्डितववाच्यते॥॥

३

अत्रब्रूमः। सन्निहितपारत्यागेकारणमावात्प्रथमास्त्रीकृतः खवेपण्डितववाच्यतावाक्य
 गोरतधमगाह्वा। हासवद्वाकारणमितिहासवद्वासर्वतिथिविषयानुवादाद्य। खवेस्तर्हिनिर्
 वकारः स्यादोतवेत। नतस्यामावाण्या विषयत्वनशावकाशत्वात्। सायमसर्वतिथिमुसाधारण
 निरन्यानुसरणीयः। अथशुक्लकृष्णपक्षयोयुग्मतिथिद्विवर्ततोयदापिइतिथीकर्मकाल
 मभिव्याप्यनवर्ततोतदापिशुक्लपक्षविषमातिथिद्विदशी। यद्विषयसमा। तत्रशुक्लपक्षति
 पल्लतीयापयमीसप्तमीनवमीत्रयोदशीपूर्णिमाद्वादशीपूर्वविहाकतेव्या। समातिथिर्द्वि
 तीयायुक्तिकापराग्राह्या। तथायहवोत्रायनशयुग्माभियुगमृतानाश्रवाणामुपार्ध
 मुनेत्रयोशत्रुद्वेणद्वादशीयुक्तायतुर्दश्यावपूर्तिमा। अतिएदाप्यमावास्यातिथ्या
 युग्मेमहाफलम्॥ एतद्वास्तमहादाप्रमहन्तिपुण्यपुण्ड्रतमिति। युग्मद्वितीया। अग्निस्तीया॥

अंश

४

४

पुणवतुशी। न तं पंचमी। पद्वी। मुनिमपमी। वसुधमी। रं वं न वमी। नुडण कादशी। प्रतिपद
 मावास्या युग्मेन वतुशी। पाणिमाशी। युग्मेन सप्तमि। तिस्रद ता। निशुक्लपञ्चयुग्मानि। तिष्ठती। य
 ती। कृष्णपञ्चप्रतिपद्वितीयादियुग्मविशेषकथनाद्वा। शुक्लपञ्चदशमी। नवम्या युता बा
 कायी। यदाह। संपूर्णा दशमी। कार्या। मिथिता। पूर्वयाथवा। संपूर्णं द्वंद्वं सर्वं चाहुः। कृष्णपञ्चस
 र्वं वीनी। त्रयं च। पूर्वयाथवेति पञ्चान्तरपरिग्रहः। शुक्लकादशी। अतोगभृतदशमो कर्मकृत् नि
 मशद्वयापरयुताया। असंभवे। शुक्लत्रयोदशी। तु द्वादश्या युता कर्त्तव्या। तत्रावाहयमः। त्रयोद ४
 शी। तु कर्त्तव्या द्वादश्या सहिता मुनी। ननु एतद्वा स्ते महादोषमहर्निधुराकृतमिति वदन्नेन पूर्व
 दितयुग्मवपरीत्य कथनेन महादोषत्वस्योत्पत्तिः। तत्कर्त्तव्या कादश्या द्विदशी। त्रयोदश्या रपियुग्ममुपपत्ती।
 सत्यादिदं महादोषत्वमुक्तं। तदिदमकादशी। द्वास्याः। कर्मी। मिथेयतनुदशमी। त्रयोदश्या। अथवा। पूर्वोक्तं वाक्यं
 पुण्यं ३। दयमस्यंते वा यति ॥ ॥

कृष्णपञ्चद्विपमतिगि। प्रतिपत्सुमृतिका। एकादशी। पायुता कार्या समातिथिद्वितीयादिका
 पूर्व्यायाद्या। यदुक्तमापस्तवेन। प्रतिपत्सु द्वितीयास्या द्वितीया प्रतिपद्युता। वतुशी स
 युता यावसात्तीया फलप्रया। पंचमी। च प्रकृते व्याख्या। युक्तावनारदा। कृष्णपञ्चम
 वैकृष्णपञ्च वतुदशी। पूर्वविद्वानुक्तव्या परविद्वानकस्यवित्। दशमी। वैवकर्त्तव्या स
 दुर्ज्ञो द्विजसत्तम। दुर्ज्ञो न वमी व्याख्यामी। अमावास्या कृष्णपञ्च त्रयोदशी। एताः पश्यु
 ताः पूज्याः पराः पूर्वयुतस्तथेति। अत्र कृष्णपञ्च त्रयोदशी। तिष्ठकृष्णपञ्च सर्वस्वयादश्या
 एव न व्याख्या। तयोः पंचमी। तु प्रकर्त्तव्या व्याख्या। युक्तावनारदा। कृष्णपञ्चम। वैवतिवा
 कावला। त्वर्चयुत गौरवग्रहात्। नुडण द्वादशी विद्वेदे तयुक्तं कृष्णपञ्च विद्वेदे विराधि
 वचनाभावात्। वतुशी। संयुता यावत्तीया सा फलप्रदयादियुग्मसु वतुशी। वत्तीया युत
 त्यादि वंशपादानात्। त्रियम्। ननु द्वितीयादियुग्मानामवपञ्चद्वयगतानां प्रशस्तत्वा
 द्वासहस्रिभ्यां तिष्ठे प्रशस्तत्वकथनं चर्यस्यादेति चेत्। न प्रतिसौवत्सहिकादिषा द्वादश्या

श्रीः॥

५

५

राम

हृदिहासादिप्रशस्तत्वविधिः नित्येनेमित्रिककामैकभक्तनकोपवासनूपवतादोद्विती
यादियुग्मानोप्रशस्तत्वविधिः तथावनिगामस्युतिः द्वितीयादिकयुग्मानोपूज्यतानि
यमादिषु एकादिषु वा द्वाद्यादौ वा द्विहासादिवोदना ॥ १॥ इति श्रीकहलारमल्लयादि
विनुदराजीविराजमानश्रीमदनपारिजातविरचितेतिथिनिर्णयसारे सर्वधर्मसाधार
णायुग्मतिथिनिर्णयसमाप्तः ॥ १॥ अथ सर्वतिथीनामेकभक्तादिबर्तागतया एकभक्ता
दितिथिर्निर्णयते तत्रैकभक्तलजागादिना द्विसमयतीति भुज्यते नित्यमनयत एकभ
क्तमिति प्रोक्तमतः स्यादिवेव हि तदेकभक्तो मध्याह्नव्यापिन्यातिथौ विधेयमा मध्या
ह्नव्यापिनीयास्यादेकभक्तस्य दिति शिरिति स्मरणात् ॥ तथा ख्योचायनः ॥ उदयतूपावस
स्याभक्तस्यास्त्येतिथिः मध्याह्नव्यापिनीयास्या एकभक्तबर्तेतिथिः ॥ अत्रपंचांगविभक्तौ
दिनतृतीयाभागामध्याह्ना गृह्यते ॥ तथा वसुतिर्दिवसस्य पंचविभागो दर्शयतीत्युच्य
ते ॥ आदित्यस्त्ववसर्वज्ञतवोयदेवोदेत्यथ वसन्नोयदासंगवोथयिभ्रायदामघादिनो

म३

अवधायदपराहोयसद्यदेवास्मेत्यथ हेमंत इति ॥ तथा बलभागपरासुतिः ॥ पूषीहोवेदेवानां मघादि
नोमनुष्याणामपराहः ॥ पितृणां मिति ॥ तथा वसुतिरपि मुहूर्तत्रितयं यातस्त्वावनवतुसंगवः मघाह
स्त्रिमुहूर्तस्यादपराहोपेतादृशः ॥ सायकविमुहूर्तैथिसर्वधर्मवदिक्रत इति ॥ अथवा पूषीहोप्रहरीसाई
मघाहप्रहृतथा ॥ आलतीयादपराहः ॥ सायान्दशतथा परमिति सुतिथिः ॥ तिष्ठमध्याह्नव्यापिना
मेकभक्तं तिथिमेकभक्तं कुपीत ॥ यद्यपि त्रयोदशी चठिका मारण्याष्टदशी चठिका यावन्मध्याह्नस
थाप्यंतरस्मिन् चठिका त्रयं के प्रथमः ॥ दिना द्विसमयतीति तद्विद्वन्मयानशुक्लप्रसंगात् ॥ यदातु पूष
दिना द्विस्त्रिचठिका त्रयं सप्तम्या ॥ ऋष्यनदिनमध्याह्नद्विभक्तमेकभक्तं तिथिर्दृश्यते तदा तस्यामेक
भक्तीकायी ॥ मध्याह्नव्यापिनामेव तत्रैकभक्तं विज्ञानाद्वा बहुमुख्यकर्मकालमवापितानां योगस्यानिहि
तकालः कर्मणास्तदुपक्रमो विद्यमानो भवदगीनो क्तेता पक्रमणालितिव्रतानुमेवान् ॥ यदानुह
अपि तिथीमुख्यकर्मकालैकदेशमपिनवाधुतः पूषीतिथिर्गौणिकदशीयाज्ञोतितदापूषवत्राद्या ॥

मुख्य कालाद्यापि त्वेक मर्म कालस्य शोभा । यदा तु दिनद्वयेऽपि कर्म कालाद्यापि नी एक म
 क्त तिथिः तदा युष्मादिवाक्यनिर्णयः । तस्मादुभयवदनानुवाचनोत्तरवृत्तिकात्रयव्युत्कीर्णः ।
 श्रीः अथैक मर्म कालः स्वतंत्रैक मर्म काल विषयः । अथवा तांगभूतमेक मर्म काल विहित काले विव
 यो उपवासानुकूल भूतमेक मर्म काल मुपवास तिथावेव विवेच्यो । ततश्च दिनद्विदुपरितनाम
 व्याज्ञमुखाः कर्तव्यः । ततः परम समनात विगणित मध्याह्न्यापि नी ग्राह्या । तत्र उपवास समर्थ
 द स्पमक्त विधानात् । अत उपवास दिवस एव न कर्म कायी प्रदोष स्वस्वद पुराणोक्तो ग्राह्यः । उ
 दयात्प्राक्तनी संघ्या वृद्धिकात्रय मुख्यतो सायं संघ्या विवृद्धिका अस्तादुपरिभास्वतः ।
 त्रिमुहूर्तः प्रदोष स्यादवास्तवगत तत इति । एवं च वृद्धिकात्मके प्रदोष एक मर्म काल वद
 तत्र वृद्धिकात्रयेणैक युक्त मिति । यदुक्तम् । बलारीमालिक मर्म ति संघ्यायां परिवर्तयत ॥

वाक्य २

व

त

आहारं मैत्रुने निद्रा स्वाध्यायं वतुर्थक मिति । तदंत्यरी जाजमत्वादसंभवे जसमिव प्रतिभाति । अ
 त्रं मुख्य संघ्याया एव ग्रहणात् । अहोरात्रयोः सविनादित्यादि मंडलापलजित काल मुख्य सं
 घ्या । तस्य बाल्यत्वेन संघ्या काल प्रयुक्त विविध नियमयोर्न पर्याप्त इति तस्मात्पवर्ती पूर्व परा
 वाकाला गृह्यते । सवयात्रवल्पादि मुनिप्राणी तो याह्यः । जपन्नाशी तसा वित्री प्रत्यागता ।
 रकोदयात् । वयनानंतरं । न जत्र दर्शनात् संघ्या सायंत्यरः स्थित । तत्परा रजनी ज्ञेया तत्र
 धर्मोपरित्यजेदित्यमयमारचन जत्र दर्शनं विधि मुख्य । संघ्या कालः । तत्परा सायं सत्रक
 कालः । तदनुरजनीति । तथा प्रातः काला पि दर्शितः । संघ्या प्राक् प्रातरेव हि तिथे दास्य दर्श
 नादिति । किं विदाल उपन जत्र कालात्सूय दर्शयत । तत्र मुख्य संघ्या काले संघ्या प्रयुक्त वि
 विधिये च यो नुपादानं युक्तं न परिभाषिके वृद्धिकात्रयात्मके संघ्या काल मुख्य संभवति ॥
 गोप्यास्यान्यात्वादिति किमर्थं । तद्विद्धिकात्रयात्मक संघ्या कालः परिभाष्यत ॥ अत्र भूमा ५

स्त ५

श्रीः॥

७

मुख्यसंघाकालादुपरियस्ववर्ततेसंघागज्जितदिनत्रिमितप्रतिषेधार्थमिति। अस्तु
 वापरिभाष्येति। वृत्तिका। त्रयस्त्रयसंघाकालेनाजननिषेधस्तथापिनतत्रनक्तव्रतनिषेधः।
 तस्यरागप्राप्तोजनपरत्वात्। किंतुनजत्रदर्शनेननक्तव्रतार्थेनभोजनविधिनासवाद्येता।
 तस्यपुनुराद्येत्वात्। तथापुनुराद्येहिंसाविषयोयागार्थेनपशुहिंसाविधिनावाद्येता।
 तथाभविष्यपुराणे। नजत्रदर्शनेननक्तव्रतनिषेधः। विधिपरंवनमः। मुहूर्तेनिर्दिष्टनक्तो-
 प्रवर्देतमण्डपिणाननजत्रदर्शनान्नक्तमहमन्येगाणाधिपति। अत्रववनेनजत्रदर्-
 शनदितिदिश्येगयंनम्याल्पक्रायपेयम्यानजत्रदर्शनेजातेननक्तव्रतविहितभोजने
 विधीयते। यदातुदिनद्वयेपिप्रदोषव्यापिनीनक्ततिथिर्नैलभ्यतेनक्ततिथिमयेद्विवा-
 ननक्तकार्ये। तथास्कंदपुराणे। यदाषव्यापिनीनस्याद्विवानक्तविधीयते। आत्मनादिगु-
 णाकायामर्दः। भवतिमस्करे। तन्नक्तनक्तमित्याहुर्ननक्तनिधिभोजनीएवज्ञात्वान

७
रामः

तोविद्वान्साधनेतुमुज्जिह्वया। कुर्यान्नाकुर्वतो नक्तफलंभवतिनिश्चितमिति। तथाआदिसंवासे
 राजिनोअननिषेधस्यरागप्राप्तभोजनविषयताद्विधिप्राप्तभोजननिषेधस्यसंभवनावावहनक्तव्रतम्।
 कार्यमिति। तस्मान्नक्तव्रतस्यसाधनतत्कालव्यापिनीतिथिरिविद्वज्संराणात्। दिनद्वयेपुरोधनक्त-
 तिथेरभावपिदिवान्नक्तकार्ये। अथायादिततिथिर्निर्णयः॥ नास्तियादितैयस्मिभोजनेतदयावत्तमा।
 अत्रावनवाचाबहार्थविषयः। अत्रावबहार्थवपेयध्या। नज्जमाहानहृपेयबाधनेदात्। तथाव। यदाया-
 दितमन्यातएवलक्ष्ममवहृदिष्यामीतिसंकल्पामवाहृनिधमेनयद्वज्यतेतदायादितमदिनद्वय-
 व्यापिन्यातिशयोक्त्यातिथिर्मन्वाहृमभिव्याप्यवर्ततेतस्यामकमक्तवदोदुरणीयमाएकमक्तनूपना-
 दस्यापि॥ इतिश्रीकछरमन्त्रेयादिविदुदराजीविराजमानसीमदनपात्रिविरचितेतिथिनिर्णयसा-
 रेणकमक्तादिसर्वतिथीनांसाधारणानित्ययशः॥ अथोपवाशेतिथिर्निर्णयिता। तत्रयुग्माग्नियुग-
 भूतानामित्यादिवाक्यकर्मविशेषाश्चवर्णात्साधारणचर्मविषयतायुज्यते। तथाउपवासविषयत्वं।
 माषेविदुबता। किंतुक्वविदुपवासविशेषेक्षिपेणावाद्यतोक्वविश्वापसंहिते। ततश्चउपतिपद्यमा

दि

वासोतिष्ठुमवाकोनशुक्तप्रतिपदमावास्यायुतैवोषाया। यदुक्तं पृथगेनमिना। पंचमीसप्तमीवैवदशी
 वत्रयोदशी। प्रतिपन्नवमीवैवकर्तव्यासमुखीतिथिरिति। तथाप्यत्र द्ववशिष्यवचनम्। द्वितीयापंचमीसप्त
 द्वादशीवत्रयोदशी। यतुदशीवोपवासहन्तुः एवैतिरिति। उपवाससप्तमीतुवडाईत्युत्तरदिनमिति। द्वि
 तीयापचतुस्रस्तिथ्ययउपवासस्त्रवडास्त्रपूजैतिरिति। द्विहन्तुः सप्तमीतुवडास्त्रपूजैतिरिति। द्विहन्तुः
 एतेन प्रतिपत्तुतीयापचद्वितीयाविद्वानापोषायुक्तं स्यात्। एवं पंचम्यादिष्वपि द्वादशी। कृत्वा प्रतिपदि
 पूर्वविद्वेवोपोषा। प्रतिपत्तुद्वितीयाप्यादितिपदापत्तेवचनतदुपवासव्यतिरिक्तविषयवोद्वौ। अमाशा
 पेठिनासिववनतिरोक्ष्णात्। उपवासद्वितीयातृतीयास्त्रिताशास्त्रा। एकादश्यामीषधी। द्वितीयाववनुदशी।
 त्रयोदशी। अमावास्याउपोषास्यः पराश्विताइतिस्मृत्यात्। ननुतृतीयेकादशीषधीतथावेवाष्टमीति। अत्र
 वेवाद्वेवात्तद्वन्तुस्तु उपवासमिति। स्त्रिमाः। उपवाससप्तमीतुवडाईत्युत्तरदिनं। पञ्चमोदुभयोरपचतुस्र
 सविद्वेसप्तमीतुवडाईत्युत्तरदिनं। द्वितीयाष्टादश्यापचतृतीयादिपुनानापोषाद्विद्वेसप्तमीतुवडाईत्युत्तरदिनं।
 द्वितीयाष्टादश्यापचतृतीयादिपुनानापोषाद्विद्वेसप्तमीतुवडाईत्युत्तरदिनं। द्वितीयाष्टादश्यापचतृतीयादिपुनानापोषाद्विद्वेसप्तमीतुवडाईत्युत्तरदिनं।
 पञ्चमोदुभयोरपचतुस्रसप्तमीतुवडाईत्युत्तरदिनं। द्वितीयाष्टादश्यापचतृतीयादिपुनानापोषाद्विद्वेसप्तमीतुवडाईत्युत्तरदिनं।

तृतीयावतुथीयुतैवोषाया। एकादश्यामीषधीपोषायासीवतुदशी। अमावास्यातृतीया
 वताउपोषा। पराश्विता। यत्तुयुग्माग्नीतिवाक्येनतृतीयायाद्वितीयाचितायायहातद्वे
 भातृतीयाविषयवोद्वेव्यै। यदुक्तं ब्रह्मवैवर्ते। रभाख्यवर्जयित्वातुतृतीयादिद्वयसप्तमी
 अन्येषुसंब्रकार्येषुगायायुक्ताप्रशस्यतइति। गायायुक्तावतुथीयुता। वचनांतरंवा। वतुथी
 सहितायातुसातृतीयाफलप्रदा। अवेचयकरीश्वराणापुत्रप्राप्तदायिनीति। द्विती
 यापंचमीवेचदियारदिनाद्वितीयाविद्वतृतीयापतिष्वारभात्रतव्यतिरिक्तविषयः। यदुक्तं
 निगमाब्रह्माष्टमीवहनृत्यासविजिवटपैतकी। अर्नगत्रयोदशीरभाउपोषाथ्युक्ता
 संयुताइति। वतुथीपंचमीयुक्तापोषायायुगमृतानामिति वचनात्। तथावाक्योतरंवा।
 एकादश्यामीषधी। अमावास्यावतुथीका। उपाष्यापरसंयुक्ताः पराः पूज्याः संयुताइति।
 गायावतुथीवतृतीयायुतैवोषाया। यदुक्तं ब्रह्मवैवर्ते। वतुथीसंयुतायावसातृ
 तीयाफलप्रदा। कर्तव्यावतिभिव्येगानाथसुताछिणी। तथावचनांतरं। वतुथी

श्रीः॥
७

गणानाथस्यमातृविद्याप्रशस्त्यतस्तिववनद्वयेपिगणपतिसंबन्धेनरतीयाचितायाश्च
तुर्थाःश्रवणात्।अन्यदेवतावतविषययुग्मवर्कवाक्यतिसंबन्धेन।पंचमीतुवतुर्थायु
क्तापावासप्रतिग्रह्या।यदुक्तं॥एकादशीतथाषष्ठीअमात्रास्यावतुर्धका॥उपाध्यायस्य
युक्ताःपरापूर्व्यासंयुताःइतिवचनेनतुर्थाःपरापंचमी।रतीयेकादशीषष्ठीतिनारदीय
पुराणावचनेनपंचम्यामुपवासप्रतिषेधाच्च।यत्पंचमीप्रकर्तव्याषष्ठीयुक्तावनारदा॥
नाहमषष्ठीनामविद्याकर्तव्यातुक्दाचनेनतिवर्तमानवैवर्तवाक्यतन्नागपंचमीनागपुजाप
रमितिवोद्वयं।षष्ठीसप्तान्वितापवसिग्रहाद्या।बाष्पाण्यारितियुग्मकथनात्॥तथाविष्णुव
चनाच्च॥एकादश्यषष्ठीषष्ठीषोणमासीवतुर्दशी॥अमावास्यातृतीयावताउपाध्याय
राचिताइति।तथाद्वितीयापंचमीवेचादित्यादिवचनात्॥तथाशिवरहस्यसारपुराणयोः॥सम
नागविद्यातुयाषष्ठीशिवविद्यातुसप्तमीदशम्येकादशीविद्यानोपाध्यायःसुःकर्यवन॥
अत्रपंचमीयुतायाषष्ठीामुपवासप्रतिषेधः।सप्तमीयुतायामुषष्ठाविविश्वस्कंदषष्ठी

यातेरिक्तविषयःस्कंदपञ्चांगनुविशेषसम्यक्ते।कृष्णामोस्कंदषष्ठीसिवरात्रिश्चतुर्दशी।एतापूर्व
युताःकर्णस्तिथितपारागमवतः।नागविद्यातुयाषष्ठीतुद्विद्वादेवाकरः।कामावेद्वेदमद्विदुः
नशाह्यासेतुवामराइति।सप्तमीतुषष्ठीयुक्ताषोण्यामामुण्यारितियवणात्।एकादश्यषष्ठीषष्ठीति
गाणविवनता।तथाशिवरहस्यसारपुराणयोः।नागविद्यातुयाषष्ठीशिवविद्यातुसप्तमी।अष्टमीयु
क्तासप्तम्याउपवासनिषेधाच्च।षष्ठीकादश्यमावास्यापूर्वविद्वातथाष्टमी।सप्तमीपरविद्वाजना
पोषंतिषिर्पवकामितेस्कंदपुराणेपिनिषेधार्थं।सप्तमीनाष्टमीयुक्तानसप्तम्यायुताष्टमी॥सङ्घे
व्रतकल्पेष्टुअष्टमीपरतःशुभातिप्रतिषेधाच्च।शुक्लपञ्चाष्टमीतुनवम्यानुगतोपवसत्वा।यदाह॥
नाष्टमीसप्तमीयुक्तासप्तमीनाष्टमीयुता॥नवम्यासहकार्यस्यादष्टमीसर्विदुवुत्रेःवसुखि
यारितियुग्मवचनाच्च।तथास्मरणात्तरवा।शुक्लपञ्चाष्टमीयवशुक्लपञ्चवतुर्दशी।पूर्वविद्वातुक्तव्या
कर्तव्यापरसंयुता।उपवासमुक्तायैष्टुपंचमीसप्तम्यातनइति।कृष्णपञ्चाष्टमीतुसप्तमीयुतायाषष्ठी॥
तथावाक्याम्।कृष्णपञ्चाष्टमीयवकृष्णपञ्चवतुर्दशी।पूर्वविद्वातुक्तव्यापरावेदनकुत्रदेति॥

महान

१०

शुक्रपञ्चाशतापिदृष्टिमीपूर्वविद्वाकतेवा॥ यदाहहहयमसावलीदुर्जनवमीदूबविवहुतमसी॥
 पूर्वविद्वातुकर्तव्याशिवरात्रिकनेदिनिमिति॥ अथसरत्नलेख्यामगवातीदुर्गापूजयामहाष्टमी॥
 निद्वयित॥ सातुनवम्यनुगतायासा॥ यदुक्ता॥ अष्टम्यानवमीविद्वानवम्यावाष्टमीतथा॥ अद्विनी
 खरसायाउमामाहेश्वरीतिष्ठि॥ तथाअष्टमीनवमीयुग्ममहोत्साहमहोत्सवः शिवशक्त्याः शिवज्ञे
 पञ्चयानुजयोरपीति॥ तथावव नोतरवा॥ अष्टम्यानवम्यावज्जनमातरमविकोपूजयिष्यन्ममासि
 विशोकोजायतेनरः सप्तमीयुक्तातुषष्टिनवजनीया॥ महादोषसंस्मरणान्मुञ्चोहेतिपशहेतिहेतिवा
 षुंशराजकी॥ हस्तिजातावजाताश्चसप्तम्यामहताष्टमीतस्मात्सर्वपशुजन्मसप्तमीवन्मस्युता॥ वज्रनीया
 षुमीवाधनुवागज्यममीमृजिः सप्तमीसत्यसंविद्वावर्जनीयासदाष्टमी॥ स्तोकापिसातिशियुष्मा १०
 यस्यांस्येदयोनेति॥ किय॥ मूलनज्जत्रयुतापूर्वषाहनज्जत्रयुतावासामहाष्टमीयास्यातथाक्तम् ॥
 अत्रयुक्तशुक्रपक्षेनुमाष्टमीमूलस्युता॥ पूर्वषाष्टयासद्विपक्षेयुताथवा॥ सामहानवमीनामत्रेला
 केपिसुदुर्लभा॥ कर्णागतेसवितरिचुक्रपक्षेष्टमीयुता॥ मूलनज्जत्रयुतासामहानवमीस्मृता॥ ॥

मूलनज्जत्रयुक्तापिस्तोकयापिसप्तम्यायुतापरित्याज्या॥ यदाहमूलेनाशिर्हिसंयुक्तासयायाज्याष्टमीषुचैः॥
 लेशमात्रैहिसप्तम्याअपिस्थायादिदृष्टिता॥ यदातुद्वितीयहनिस्तोकापिनवमीनृद्वयता॥ तदासप्तमीविद्वापि
 महाष्टमीकर्तव्या॥ तथायस्मरन्ति॥ येदास्येदियेनस्यानवमीवापरहनि॥ तदाष्टमीप्रकुर्वीतसप्तम्यासहितोक्तप॥
 तत्राचरन्तेमदास्तज्येतीदुक्तैः स्वज्ञेत्वातपरापरान्॥ नवम्यापूजितादेवीददाभ्यन्तर्यजफलीसपुण्या
 सापवित्रावसप्तमीमुखदायिनी॥ मन्त्रोसंपूजनीयानुवाभुमंडामालिनी॥ यानवमीस्येदयंवाचातिस्स्यो
 बलिदानकर्तव्यो॥ यदुक्तेद्वीपुराणा॥ सूर्येदियेपरिषत्तयुक्तीसादपरायदि॥ बलिदानप्रकर्तव्यं॥ तत्रदेवसुखा
 वही॥ बलिदानकृतेष्टम्यामुचर्तुर्गोभवेन्॥ पमूलनपूजयेद्वीतथासालिनदेवते॥ वक्षदेवननज्जत्रपूजित
 दुःखदामवत॥ प्रतिपद्याहस्त्वर्द्धद्वितीयाविवर्तचनुः॥ तृतीयायांकरेवर्जवतुर्थावर्मनिर्मली॥ पंचम्यामादद
 रत्नलेख्यानुपरसुतथा॥ गदोविचक्रसप्तम्याअष्टमीशक्तिमुत्तमा॥ नवमीसदादेवामृतिदेवविनासिनी॥
 अतएवहितापूज्याअष्टमीनवमीयुता॥ इतिमहाष्टमीनित्यैः॥ अथसावतामसिजाकृत्तज्जन्माष्टमीतिरवा
 तासाविद्यते॥ तत्रेदंजन्माष्टमीवर्तकाम्यंनिर्ययेति॥ काम्यमितिकश्चिन्नित्येवप्रतिपादकवचनाभावात् ॥

खी॥

११

यथाज्योतिषेमेवसितेज्योतिषायजोतिवर्त्तित्यल्लवाधिकायावीक्ष्यायाअप्यभावात्तथाअकरोप
त्यवायसवणा॥३॥नतस्वारी॥यानिकाविषयापानिब्रूयइयासमानि॥अन्नमासित्यतिष्वेतिसेप्राप्ति
हविस्परइतिप्रत्युवायसवणाकादशीवर्त्तित्यल्लमेवमविष्यति॥तथाहि॥तुष्यर्थदेवकीसुनाइ
यतिस्मिन्वर्त्तत॥कर्त्तव्यवित्तमानननन्त्यानन्तजनरपि॥अकुर्वन्त्यातिनिरयेयावदिद्राश्वदुष्टात्क
रागरकपातश्रवाणाव॥नरकपातश्रपातकमुनीतरासिनवतीतिप्रववायः॥प्रयत॥यन्मृअद्विजन्त
राहापीयहादृष्टाधर्मिनवतीतस्थामन्यवेनसिंहतिपापि॥अन्मजमितिअन्मजयस्यवितपापया
युक्त्तनूपमितिवस्मिन्तदस्यमजसी॥तथास्त्वकादरीसमुत्थनवह्निनापातकंघनं॥मसतीयाति ११
राजद्विप्रपजनभशतद्वमिन्त्यकादशी॥इतस्यापिजन्मभशतस्यवितपापप्रायश्चित्तनूपतास्यात्॥किञ्च॥
महापातकापपातकप्रायश्चित्तप्रकरणाअस्यप्रतस्यापाठान्नप्रायश्चित्तनूपता॥यन्नुपवस
नैवसन्नेज्योतिषायजोतिवर्त्तित्यवीक्ष्यायाअभावात्काम्यत्वंतदपिन॥

प्राज्ञापत्यर्जसंयुक्ताशावतास्यासिताळमी॥वर्षवर्षवर्त्तित्यल्लवाधिकायावीक्ष्यायाअप्यभावात्तथाअकरोप
वर्षवर्षवर्त्तित्यवीक्ष्यामेववाधयति॥यन्नुयादिवत्तस्यनित्यविनाकारणाप्रत्युवायसहिततदुदात्ता
प्रायश्चित्तमपिभूयते॥यथाग्रहात्रादिकराणांजवाधिकारादि॥यथा॥नित्यकादशकराणाम
ष्टम्याववर्त्तदृष्ट्यादिवा॥मुहूर्तवर्षवर्त्त॥एकादश्यादिवा॥त्राजान्तं॥वैतुषष्ठी॥ता॥कर्त्तव्यतद
पिअत्रापिनित्यस्याकारणाप्रत्युवायसमेवात्॥अनादिष्वस्युपापसुशुद्धिर्वा॥दायानलित्यत्रा
पिवा॥दायानप्रायश्चित्तकेत्युत्ता॥प्राणायामशतंकार्यसंघीपापापनुत्तयो॥नुपपातकजा
यानामनादिष्वस्यवैवहीत्यादि॥यथैववत्॥यद्युकराणांप्रत्युवायसहितनृकल्याणिसूक्त
ता॥यथा॥वितसवत्सरासामयशः॥प्रत्ययनतथा॥कर्त्तव्याश्रयोषिश्चवातुमस्यानिवर्त्तहि॥
एषामसंभवकुर्यादिष्विवैशानरी॥द्विजइतिसोमादीनामसंभवेवैशाननविरनुकल्या
विधीयते॥तथैकादशी॥इतेएकमेकैनेननन्तेनजी॥एव॥इतु॥१॥अथैदित्यशक्तं॥असनुकल्या
विधीयतइति॥तदितिमदमिवप्रतिभाति॥नखनुकल्याणवर्त्तित्यल्लवाधिका॥अकरोपत्यवा

मदन

१२

१२

यस्य वणादेव नित्य त्वसिद्धः । तद्वा हि स्वैरपुत्राणां प्रत्यवायस्य यतो गधुर्मासं खरं कार्बं शनैर्वा
मुनिस्तत्रामासं वा द्विपदां मुक्तं कृष्णजन्माष्टमीदिने । कृष्णाष्टमीदिने धाम्ने येन कुर्वते द्विजो
त्तम । त्रेतोकाजनि तेषां मुक्तं तेन न श्रेयशब्दश्च त्रैश्वसुराण्यं गवश्च स्त्री वज्राणि वा ॥
नलोके मुनिशार्दूलजयती विमुखस्थतु । येन कुर्वते त्रिजानतः कृष्णजन्माष्टमीवर्ति तेन वर्तितम
हा प्राज्ञबालामहिष्कानन । सावणावदुल्लेपजनकराति यदाष्टमी ॥ क्रूरमुखा
हिर्यति यमकिं वरा । न करेति यद्विद्या जयती स भववर्त । यमस्य वशमापन्नः सह तेन प्रक
यथा । अतीतानागतं तेन कुलमेकात्र वेशतं । पातितं न रेकोचो न मुञ्जानिः कृष्णासं वदति । त
धान हि स च्छेनित्यकर्मणा पुपुलोपो विधीयते । संघावदना दावण्यं कुल्यविधानं प्रसंगान् ॥
किं पुनराणांक्तः साधुस्मावानुकुल्यानुसराणां यः उपवासासमर्थश्चैवं विप्रभोजयता
तावदना निवादद्यात्तु कुरुते । शुण्ठिभ्रासहस्यसम्मिर्तदेव । जपेद्वा प्राणासंयमानां कुय
द्वा दश संख्या कथं यथा शक्नुवत इति । तस्माद्वा प्राप्रत्यवायवो घवाकराभावावस्थ

६३

तेजस्य नित्यं त्वेमुतापसंहरन्त्यायेन व्रतानोक्तानुक्तत्वापसंहारणां प्रापि न्याय्यत्वादिति सर्व
मनवच्छि । फलसर्वं वशवणात्काम्यलमप्यस्य वतस्यावधार्यते । तथा हि विष्णुरहस्ये भिदिता प्राजापत्य
जीमं धुक्ता कृष्णनभसि वाष्टमी । मुहूर्तमपिलभ्येत सा पाषाण्यसामहा फला । स्कंदपुराण । व्रतेन सा च्याप्तम
देवदेवकी सादितं हरी । यत्काम्यमप्यध्वं चोरेयाति विज्ञापरपदा जन्माष्टमी व्रते येन वधकुर्वते नरात्तमाः ॥
कारयत्यथवा लोकांस्तत्र जीतोषं सदा स्मरा । स्मरणं वासुदेवस्य मत्स्यकालेन वेनुनो सिञ्चितं सत्तिकाया
णि कृते कृष्णाष्टमीव्रते । ममाज्ञया कुनृष्वल्लेजयती मुक्तयेन ह । अविष्णोः त्रेषु तैः । प्रतिवर्षं विधानेन
मङ्गलो धर्मनंदना नराणां यथानामां यथोक्तफलमाप्नुयात् । पुत्रसंतानमाराध्य सोभागमनुल्लभेत् ॥
इह च मरिचिर्त्तु मृतो वैकुण्ठमाप्नुयात् । न जदिवा विमानेन वर्षलज्जं युधिष्ठिर । जोगाच्चाना विवाचुक्ता
पुण्यशेषादि हागतः सर्वकामसंमद्धे सुखी सुखविचरति । सर्वधर्मयुतं पाशं सर्वगोकुलसेकुलकु
लेन परिरिक्तानो जायते मज्जया धमः । यस्मिन् न दैवदेशे तु लिखितं वा घटयति । मम जन्मादिने पुण्यम् ॥

सर्वकालं रोगो भितो पूज्यते तेषां उदये च जनेषु सर्वसंभृतैः परवक्त्रजयंतजनकस्य विद्वेदिति। पर्थन्याका
मवधीयादीति न्यानजयं मवेत। गृहवापत्येव वस्मिन्नेत्येका वरितं ममा। तत्र स द्विसंभृद्द्विः स्यान्नोपसर्गा
दिकं प्रथो। तस्मादिदं वृत्तं कर्म निर्यं वेति स्थितम्। सावजन्माधुमी शुद्धविद्वावेति। द्विः। उभयविद्यापिस
मन्युनाधिकभावेन विद्या। तत्र शुद्धसमा शुद्धन्यावरोहिणी सहितत्वेन तद्द्विः। तत्वेन वतुर्विद्वा। एव
विद्वा समा विद्वा न्यावरोहिणी सहितत्वेन तद्द्विः। तत्वेन वतुर्विद्वा। एव। शुद्धाविकापि वतुर्विद्वा। एका रोहि
णी सहिता अन्माधुमी दिने रोहिणी सहिता अन्माधुमी दिने रोहिणी सहिता। अन्माधुमी दिने रोहिणी सहिता। एव
सहिता। एव विद्वा। एकापि वतुर्विद्वा। तया। इति षोडशभेदा मवेति। तत्र पूर्णान्यत शुद्धविद्वा रो १३
हिणी सहिते वेत्तव्ये वासः। द्वितीयादिने षष्ठ्यभावात् शुद्धविद्वापिसमान्यनावरोहिणी सहिता
यासवतितस्यामि वासः। तदुक्तम्। प्राजापत्यजसिंयुक्ता कृष्णानमसिवाद्यमी। मुहूर्तमपिलभ्येत
सोपाध्यायामहाफलति। सिव अन्माधुमी अर्द्धरात्रौ रोहिणी नृत्रयोगेन जयन्ती न्युज्यते। यदाहा। अ
र्द्धरात्रौ यदाह। कलया वा यदाह। जयन्ती नाम सा प्राज्ञसर्वविद्याप्रवणमिनी। शुद्धाविकापि रोहिणी

रहितमवति तस्यां संयुताया मुपवासं कृत्वा द्वितीयदिने तिथौ तत्र पारणां कर्तव्यां अथ शुद्धविकारो हिंणी
सहिताश्च स्मिन् पूर्वदिने वा भवति तस्या मुपवासं मुहूर्तमिष होरात्रयस्मिन् युक्ते तु लभ्यते अथ म्योरो हि
णी अज्ञातो म्युपाया मुपवासो दिति विष्णुरहस्यस्मरणतः विद्वां विकारानुयारो हिंणी रहिताया तस्यां विद्वा
यामेवोपाया तस्या वसाने पारणा कुर्वीत जयंती शिवरात्रिस्कार्ये नडा जयां चिता कृत्वा पवासं तिथ्यात्
तदा कुर्वन्ति पारणा भित्तिवत् भवति तथा कृष्णपक्षे एमी वेव हृष्णपक्षे वतुर्दशी पूर्वविद्वां तु कर्त्तव्या परविद्वा
न कुर्वन्ति तिथिः तथा कृष्णपक्षे हतस्यासा वित्री वठपैतकी अनंगजयोदसी रैमा उपोष्याः पूर्व
संयुता इति संवत्स्मरणात् तथा कृष्णपक्षे स्कंदपक्षे शिवरात्रि वतुर्दशी एता पूर्वसुता कार्या
निश्चये तपारणा भवत्स्तिथि नो न सितवना राया पुनर्विद्वां विकारो हिंणी सहिता पूर्वदिने परदिने पि भवति
सा विषुवद्विद्वां पवसनीया यदा हवत्सवत्सः कार्या विद्वां पिस्य म्योरो हिंणी सहिता यमी तामुपो
षे व कुर्वीत तिथि नीतं व पारणाम् अष्टमी रोहिण्यत पारणां कुर्वीत इति यद्विद्वां न तद्यद्विद्वितीयदिने

श्री(४)

१४

भोजनानिधिद्वेकालेतिथिभातेलभ्यतेयसिथिभनजत्रयोमिचोपकणवाविभोगःतदधिषारणोक्त
 यौ। तथाववद्विपुषाणं। मातेकुर्वातिथेर्वापिशस्तभारतपाशागमिति। तथागोहिणासंयुतावेवंविद्धिः
 समुपोषिता। वियोगेपारणकुंश्चमुनयोवृक्षवादिनः। संयोगिकेवतथाप्यत्रकोपिवियुज्यते। तत्रवया
 राणकुर्वादेववेदविदोविदुः। अतःकवलतिथ्यांतेनजत्रांतेवापारणोविधीयते। यदापुनरुद्भिजेतदुप
 रिवातिथिभांतः। स्यात्तदापारणकालस्याप्राप्त्यातिथिभांतपारणकालंपरित्यज्यापिप्रथमिवपारणम
 कर्तव्यमिति। तथावास्मिन्नर्थेवर्नदृश्यते। तिथ्याज्योर्थेयज्ञेदोनजत्रांतमवापवा। अथैवावेधवा
 कुर्वात्यारणोत्तरहनीति। अपरहनिदिवसपारणकुर्वादिनिकथनादेवरात्रोपारणनिषेधः। तथा १४
 वननरा। सर्वध्रुवोपवाससंयुदिवापारणमिच्छते। अन्यथापुणहानिस्थादृतेपारणाचारामिति। अन्यथा
 द्वितीयदिनेषुपवासप्रसंगात्तथाप्युवासवत्तसमाधायैवपारणा। वचनस्यानर्थक्यसंज्ञेत।
 तिथिभांतकालादिपारणासंगेअंगेपारणम्। तथांगलासंगिनःपारणस्यलोपदस्यमुक्तम्। तथाव

नमणमिच्छेदृश्यते। याकास्तिथियःप्रोक्ताःपुणानजत्रयोगतः। अत्रांतेपारणकुर्वादिनासव
 णगोहिणा। अतोपवक्तापियतिथिमीतेपारणाविधानंतसंभवाभियापेणाबद्धवामसप्तमीसंयुतापुम्या
 भवाअर्जुद्विदोत्तम। प्रजापत्येद्वितीयदिमुहूर्त्तद्वयमेववादे। तदापुणामिकंरथप्रोक्तीवासादि
 निपुरेनितद्वनंतपवासविषयः। उपवासंशृणुमावात। किनुकार्यविद्धापिसंप्रम्येत्यादिवा
 त्सनतिथिभांतपारणमित्यंतमद्वितीयदिवसरोहिणपुमीसद्भावमनरातिथिभांतपारणम्
 विदिततत्रयद्वानादिब्राह्मणामुक्तेविहिततत्रदत्तक्रमेणविधीयमानंतदापुणामिकंरथदति
 र्षप्राप्त्याभिज्ञानेनरोहिणोषम्यरेवद्वर्तस्यादितिमहाफलत्वंवाच्यति। यदानुपूर्वदिनेपवदि
 नेवाअर्होत्रोरोहिणीनजत्रयोगसदातस्मिन्नवदिनेउपवासवर्तकार्यः। अर्हन्त्रुतरोहिणोष
 दाहृष्टपुमीभवदात्म्यामजर्हन्सारहेतिपापविजन्मजम्। सापवासोहमःपुनोतत्रव
 त्वानसीदतीतिपुराणवचनात्। यदापुनस्तिथिद्वयानजत्रवृत्त्यावादिदसद्वयपुण्यद्वयमे

मदनः

१६

१६

वेदः प्रमाणां॥ पुत्राणां वजनं त्वसंख्यमपलभ्यते॥ तत्र नाग्रहीयपुत्राणां नावत्यापानि देहे स्मि
 स्ति च्यंति मनुजा विप्रा जावन्तो प्रवसे जन्तुः॥ पद्मनाभदिने युने॥ अश्वमेधसहस्राणि वा
 जपेयशतानि वा॥ एकादस्युपवासस्य कल्याणादिति चोदुशी॥ एकादशी समुत्थेन वशि
 ष्ठापातकं चने॥ प्रसप्तो जातिराजन्द्वापि जन्मशतोद्वयं॥ एकादशी समर्थं विद्यापत्रा
 णानविद्यते॥ स्वर्गमोक्षप्रदादृष्टानां पुत्रप्रदायिनी॥ सुकलत्रप्रदायिनी राश्या
 गपदायिनी॥ नगं गानगायास्तप्रकाशं जंबवृक्षं॥ नवापिको नवं न त्रं नर्मदानववदि
 का॥ यमुनायुद्धमागावकल्याणपहर्दिनैः॥ अनायासेन राज्ञे प्राप्ते वैष्णवं प्रदं विं
 ता मणिसमाहृषा॥ अथवापि निवेः समा॥ नवाथमस्त्यपुत्राणां॥ दशम्यानि यता हरा
 मां समेथुन वर्जितः॥ एकादश्यां ननु जातपन्नयो नुमयो नापि॥ यत्तीह पुत्राणां निम
 न्नोक्तो बयानने॥ न नोक्तयं न नोक्तयं संप्राप्तिरपि वासरे॥ तथा देवलमस्त्यपि॥
 न सखेन प्रवेत्तो येन छादेत्कर्मसकरो॥ एकादश्यां ननु जातपन्नयो नुमयो नापि॥ ना
 गा प्राप्ते ज्ञानप्रतिषेधप्रणात्तिका॥ निविदप्रोजनव्रतसं कल्पप्रणात्तिका॥ निविदकाम्य

वि विप्रनात्तिति वि विप्रानि वाक्यानि॥ तत्र यदा पन्नद्वयोपि प्रोजनप्रतिषेधः॥ यं दस्युर्ग
 र्हेनाद्यादिति वदन्मुपगम्यते॥ तदा ये प्रतिषेधो वैष्णवा वैष्णवर्णाप्रतिलोमादुलोमजा
 नां साधनानां ब्रह्महत्यादि प्रतिषेधवद्देति तव्यः॥ अधिकारिविशेषणानिरूपणात्॥ प्र
 तिग्रासं समुक्ते न किं लिखंश्चानपि श्रमे॥ एकादश्यां द्विजरेष्ययो मुक्ते न द्विजो मना
 गिति प्रोजने महद्विषयवत्तात्॥ अतश्चैकादशी भोजननिवृत्तौ न नियमविशेषः मा
 पसंकल्यो विधेयः॥ तथा एकादशी उपवसेत्यनुमयो नापि॥ यथा युक्ता तत्राह
 ष्ठानविशेषोक्तिर्यवन॥ एकादश्यां निराहारो यो मुक्ते द्वादशीदिने॥ युक्ते वा यदि वा
 कृष्णतद्वत् वैष्णवं महत्॥ योगशलाव्रतं मोहादेकादश्यादिने न्नः॥ न समपद्यते तस्य
 तिः प्राप्तीयसो भवेदित्यादीन्मुपवासव्रतशब्दसमन्निव्याहृतवयनानि ताभ्यं प्रोजनसं
 कल्याणकमुपवासं विद्वत्तिनपुनरेजिननिवृत्तिं॥ अस्थयोपवासविधानस्य तद्वत्
 वैष्णवं महदित्याभिधानाद् वैष्णवमुपातदुपितं न्यप्रफलेनित्याग्रिहोत्रवत्॥ उपवास

संकल्पविशिष्टपुत्राणोक्तो ग्राह्यः। गृहीतौ दुश्चरं पात्रं वा त्रिप्राणमुद्धृत्यः। उपवास
 नुयद्गुयाघडावायेव अत्र यत्प्रति। वाग्राह्यपुत्राणो। तथा एकदश्यानिगहायः स
 वावैवापनेहनि। मोनेहं पुंडरीकानशरणमेप्रवायुत। तथा तिष्ठति विशेखपुत्रा
 णोक्तः। उपवाहत्स्तु पात्रे योयस्तुवासे। गुणैः सह। उपवासः सविज्ञेयः सद्योभावि
 वज्रितः तथा अस्य भाषां धृतं दिवस्वाप्यमेयुना एकादश्यानिष्ठं त उपवासपत्रमवश। पतिता
 पाषंडसभाषणान्तस्तथा दिवजं प्रदत्तादि सत्युक्तोप्यनुसराण्यशः। असकृद्वलपानां असक
 राक्लमन्नाणत उपवासं विनश्यत दिवस्वाप्यमेयुना त ब्रह्मवर्षं तथा शोचसत्वमाभिष
 वजनेन व्रतधेता नित्यत्वात्तिरिक्तानीति निश्चयः। अमिषवजनेन पारणादिना एकादशीषुक
 अस्मद्विसेकमणतथा विद्यापरश्वनकुर्यात्पुत्रवान्। आदित्यहनिसेकातावशतका
 दशीदिने व्यतीपातकतेसाहपुत्रीनापवसेज्जह। सादिववनपयानि देन न शुक्लकादश्यानिव

पुत्रवतो गृहीत उपवासतद्यतिरिक्तानीतुपजह्वय्युपवास इति व्यवस्था। अथोभिलवाक्ये एका
 दश्यानिष्ठं त उपवासं नुयद्गुयाघडावायेव अत्र यत्प्रति। वाग्राह्यपुत्राणो। तथा एकदश्यानिगहायः स
 वावैवापनेहनि। मोनेहं पुंडरीकानशरणमेप्रवायुत। तथा तिष्ठति विशेखपुत्रा
 णोक्तः। उपवाहत्स्तु पात्रे योयस्तुवासे। गुणैः सह। उपवासः सविज्ञेयः सद्योभावि
 वज्रितः तथा अस्य भाषां धृतं दिवस्वाप्यमेयुना एकादश्यानिष्ठं त उपवासपत्रमवश। पतिता
 पाषंडसभाषणान्तस्तथा दिवजं प्रदत्तादि सत्युक्तोप्यनुसराण्यशः। असकृद्वलपानां असक
 राक्लमन्नाणत उपवासं विनश्यत दिवस्वाप्यमेयुना त ब्रह्मवर्षं तथा शोचसत्वमाभिष
 वजनेन व्रतधेता नित्यत्वात्तिरिक्तानीति निश्चयः। अमिषवजनेन पारणादिना एकादशीषुक
 अस्मद्विसेकमणतथा विद्यापरश्वनकुर्यात्पुत्रवान्। आदित्यहनिसेकातावशतका
 दशीदिने व्यतीपातकतेसाहपुत्रीनापवसेज्जह। सादिववनपयानि देन न शुक्लकादश्यानिव

मदन.

१८

१३

येभ्योऽपि इत्थं चतुष्टयमित्यादी निकायाधिकारविधया गीतेष्वप्यज्ञानसंकल्ये विचार्यते ।
 अत्र शुक्लकृष्णविभागपिनारदी यः । दिवा निद्रा परान्ने च पुनर्नो जिनमे ध्रुवः । आर्द्रा काश्या मिथे तेषु
 द्वादश्यामेष्वजयत । काश्ये मोसं मस्तरं च भागं कारुदृष्यत् । शर्करा मधु परान्नं च यजुः पवसे स्त्रिया ।
 यादि नियमं कलाया वाप्यनुसरणीयः ॥ ५४ ॥ उक्तं अतः गीनामन्यतमलोपतद्व्युत्पद्यमानं निवहणाय
 वैष्णवमंत्रज्ञापः कायः ॥ शरीरमन्त्रधरणापद्यते वायं स्वविष्णुमश्वानशेषः । गर्भमयत्नस्तमे
 मेहगर्भमन्यापी दननेहृदिसंनिविष्टः । इत्यादि ॥ ५५ ॥ अज्ञानक्षीमं च साधते न मनः कदावा । प्रसिद्ध
 सुमुखो मूलाज्ञानदधिप्रदो भवत्यननमिव । अतर्ति निवेद्य पारणां कुयित उपावासा सामर्थ्येन ॥ ५६ ॥
 मनुकल्याणुसरणीयः ॥ एकमन्त्रं नक्तं न ज्ञात्वा कदाचुरज्यते । तथा एकमन्त्रं नक्तं न
 तथैवायावित्तं च । उपावासेन दानेन न निहृदशो भवेत् । इति । सुतकदिनिमित्ते पुनः
 परमापदमापन्ना ह्येवमुपस्थिताः । सुतकं मन्त्रं वापिन्याज्यं द्वादशं च तर्ति मतिवचनात्कृत

ज्ञानेन देवता चर्चनं विनैवोपवासमात्रं कार्यं । ततश्चायं निरायः । सर्वेषामविशेषेण पञ्चहोयेष्वेकादश्या
 भोजनं निवर्ति ॥ ५७ ॥ इत्थं मातृस्य दशयनीं विधुर्न । मध्यया कृष्णकादशीं निषेधः । मित्रतः । शयनीं विधुर्न
 मध्यया कृष्णकादशीं निवर्त । सेवापेथा गृहस्थेन न त्यागः । कृष्णकादशीं निषेधः । पुत्रवतः गृहस्थे
 स्य शुक्लकादश्यामन्योपवासश्च । शयनीं विधुर्न । मध्यया कृष्णकादश्यां किंचिदन्नं पत्न्या यवापवासः
 कार्यः ॥ ५८ ॥ यदुक्तं वायुपुराणे ॥ नर्त्तहविष्यान्नमना दन्वा फलं तिला । श्रीरमथा वृवाञ्च । यत्पुत्रं
 वीथदिवा यिवायुः प्रसक्तमत्रात्र मुशुरयवा । अथैकादशी द्वे चो निष्यति । तत्रैकियुनः प्रजाः
 संनवति ॥ शुद्धा विद्धा चिति विविवा । शुद्धाप्सिमान्मना धिका चिति विविवा । पूर्वविद्धा पित्रि विवा इति
 षट्क्षानवति । प्रत्येकं द्वादश्यनसमाधिकं पुत्रं स्त्रिविधा । एवमष्टदशान्दामवति । तत्रैकादशी संपुष्पा
 द्वादश्यानां स्तिना । त्रिषोडश्यानां । द्वादशी संपुष्पा निष्ठा । धिकात्ततैकादश्यामुपवासो द्वादश्यानां नामि
 नकापि विधुति पति ॥ यदा तु संपुष्पैकादशी द्वादश्याविकिं विनात्रा विद्यत द्वादश्यावत्रयोदश्यातिदा इति
 यस्मिन्नेवापेथा ॥ यदाह भृशुः ॥ संपुष्पैकादशी यत्र प्रजात पुनर्वसा । तत्रापेथा द्वितीया तु परवादा

मदन

२०

मिति वैयायनो ब्रवीत यदुक्तं कंदपुराणे । शुद्धैव द्वादशीयाद्या परतो द्वादशी यदि वाराहपुरा
 णा युक्तं । एकादशी विलुप्तोऽप्यतो द्वादशी स्थिता । उपोष्याद्वादश्यं तत्र यदीदृशं तत्र मर्पदं । द्वादश्या
 मुपवासं तु यदुक्तं तितेनराः । वसुसामिव पश्यति मम व्रतपरायणाः । भविष्यत्पुराणां । दशम्यागामि
 ता पृथ्वी लुप्यते कादशी परा । उपोष्याद्वादशी तत्र न दशम्या कथं वनति । वनजतिं तस्मै कलमाप्ययादि
 विषयः । यदा द्वादशमं विद्वद्वादशी द्वादश्यं विद्विन्नात्रानि स्यरति द्वादशी वज्रयो द्वाश्यां न विधत्ते
 दायिस्व विषादित्येकादश्यामिवोपवासः । ननु कलाकाष्ठा मूहूतवायदिवेन परतन्नि द्वादशी २०
 द्वादशी हि त्रयोपदश्यां तु पारणा इति त्रयोदशी पारणा प्रतिषेधात् कथं तस्यामुपाध्या । उच्यते ।
 दशमी शेषसंयुक्ता ग्राहयसि मुपाधिता । तस्याप्युच्यते न च तस्मात्त्रोपरिवर्जयेदित्यादिवचनेन
 दशमिव चापि प्रतिषेधात् । अथ कथं ना विनो अत्रातरप्रतिषेधवाचा तत्रलाघवात् त्रयोदशी पारणा प्रतिषेध
 वावैव युक्ता । दशमं विद्वद्वादस्याप्रतिषेधवाच्येति । एकादशी तथा च श्री अनावाश्या चतुर्शिका ।

उपोष्यात्परसंयुक्ताः पराः पृथ्वीसंयुता इत्यस्य विधेर्विषयसंगतः । तथापि स्मरंति सर्वत्रैकाद
 शीकाया द्वादशी भिमितानरः । वातनेव तस्मात्वा मृद्यते । नित्यमुपाध्या । एकादशी मुपाध्यात
 द्वादशी भगवापि वा । विमिसीत्वापि कुर्वीत न दशम्या युतं ह्यविदितं । पारणा विषयप्युक्ती कला
 एकादशी यत्र परतो द्वादशी न वत । तत्र कं तुशतेपुण्यत्रयोदश्या तु पारणा मिति । तस्माद्यानि
 वाक्यानि त्रयोदशी द्वादशी । भवानुवादेन पारणा प्रतिषेधकानि तेषां द्वादशी नाशमतिक्रम्य
 पारान्निकत्वेन किं तु पृथ्वीमेव यत्र तात्पर्यविवचनं । दशमं विचस्व उदयात्पन्यवयाद्यः ।
 यदुक्तं गमिलेन । विद्वद्वादयाद् द्वादशमेकादशी तिथिश्च दानवैर्यः । शानायदत्रवाच्यक
 शस्मिन् । यदा तु पृथ्वीकादशी दशमं विद्वद्वादश्यात्तु द्वादशी नाशिवे त्रयोदशी तदा दश
 मं विचस्व संयुक्तामेकादशी परित्यज्या गृहस्य वातिरिक्तं सर्वं नृतरावापायम् । यदुक्तं सारत्र
 मन्त्रे । एकादशी द्वादशी चराशिवे त्रयोदशी । अस्याशस्यातिथिः । अन्तासंघोपापहरा मता ।

मदन

२१

उपवासः कृतस्तत्र सञ्चितक नष्टान् ॥ न विषेष्पुत्री ॥ द्वादशस्य स्युता यत्र न वत्येकादशी कला दिन
 लयपिया पुण्यान द्वादश्या कथं वन ॥ त्रिस्य जकादशी यत्र तत्र सनिहितो हरिश्च ॥ पुण्ये कलुशतस्योक्तौ
 त्रयोदश्या तु पुरा ॥ अतएव यत्र त्रयोदशी पारणा प्रतिषेधवाक्येन द्वादश्या सैन कंयाता मतिकस्य
 त्रयोदशी पारणा द्वितीया मिति ॥ विद्यमाना यद्वा द्वादश्या नान् देवा विना दिनानां त्वेव नया ॥ यदह
 नारदः ॥ अल्पायामथ विप्रं दुहा द्वादश्या मनुणा दये ॥ क्षाना नञ्चन त्रिस्य काया हो मुदाना दिश्येता ॥
 एतस्मात्कारणा द्विप्रपत्य यत्तानमावरत ॥ पितृ तण्या संधुक्ते स्वल्पा द्वितीया दुहा द्वादशी मिहा
 हानिकाद्यधर्मा द्विता द्वादशी नृणां कुरोति त्वमहरा मन्त्रानेव स रस्वती ॥ यद्युनत्र स्या शया २१
 एकादश्या उपोषा लमूर्ते तत्र मां क्षाधिनी सन्नासिन मुपवासा विकारा ज्वगम्यते न गच्छन्त्या
 तेषां त्रिस्य द्वादश्या मुपवास निषेधात् ॥ यदह एकादशी द्वादशी वरा विशेष त्रयोदशी ॥ त्रिस्य
 शीतदहारा जेनो पोषितस्तार्थिनि ॥ तदा एकादशी द्वादशी वरा विशेष त्रयोदशी ॥ उपवास न क
 रीतपुत्रपानसमश्चितः ॥ इत्यादिव वन गृहस्य स्यापवास निषेध समरणात् ॥ २२ ॥

अनन्तरा म विदेकादशी गृहस्य स्यापवासः ॥ यद्युन द्वेव ॥ एकादशी यद विद्वा द्वादशी न जयिष्य ॥
 श्रीणासा द्वादशी इत्यानन्तरं विविध यत इति तदशक्त स्यापवासो सैव वैद्य ॥ यदा द्वादशमी विदेका
 दश्या न विधयत द्वादशी वसमान् नृणां वा तदा दशमी विदेका दश्या वयति वा तिनिकर वा पोषा ॥ गुह
 कादृपा अलानात् प्रकारोतर भावाच्च ॥ तथा च स्मरणी ॥ त्रयोदश्या न्तर्गत तद्वादशी यदिकिं वन ॥
 उपोषा कादशी तत्र विद्वा यिदश्या मुने न व विद्वाना मला नमुपया द विप्लानां न व ॥ सकृद्वाल्म
 षीया दुपवासः कृतो न वेदिति त्वनस्य कागतिरिति वेत् ॥ अविद्वानि निषेध अन्तर्गत तदिना
 नितु ॥ मुहूर्तेऽप्येव निविद्या ग्राह्येकादशी तिथिः इति वचना नुराचनं ॥ रादिप्रशानमेकादशी वा
 तिरिक्त विषयमवगतव्यमिति ॥ इदमेकादशी जतयदावाद्यादिना शरीरासमर्थतदा पुत्रादिकार
 येता तदुक्तं वराहपुराणा ॥ असामर्थ्य शरीरस्य जतवसमुपस्थिता कारयद्वर्गपक्षी वा पुत्र वा वि
 नया चिती ॥ तथा च द्युना ॥ नापी नतु जतं कुयोद्रा योय स्वपतिस्तथा ॥ असामर्थ्यतय स्तान्वा जतनेगे
 न जायते ॥

मदन.

२२

अत्रैकादशीनिर्वाणविज्ञानेनस्मरणदीताः स्तोकास्तिथ्यैतः शुद्धामिमांश्चम्याह विदधिततोवेचमेकादशीये
 प्रत्येकं त्रिचामो पुनरपि समानान्तरताविक्रयागात् । पञ्जाः प्रत्येकं निजाः पुनरपि छडनीद्वादशी
 न्यूनतायाः सर्वे वादवमषादशखलु मिलिताः कल्पनास्यन्तीति । । । । । संप्रति द्वादश्या न भवति परतः
 सासमावसमावा न्यूनवासास्तिवायं व्रजति हरिदिनेद्वादशी सापिवाद्वा प्रत्येकं युग्मपरस्तादृशपदस
 नमथद्वादशीनां द्वैमेति प्रजाडव्रजितीयामुपवसतु जनः प्रवृत्तमन्युः सदा । रायधषाण्डविज्ञा
 ननवतिपरतः सासमावसमावासर्वकुर्याद्वितीयामथ हरिदिनसः पूर्वविज्ञापितयायात् । द्वादशी
 सात्रियुग्मं ज्ञाद्विनवतिपरमाङ्गिणाः पूर्वमन्युद्वाद्विज्ञानवाद् द्विपरमुपरि नवत्रयसङ्घेयुस्तत् २२
 ३। पूर्वविज्ञाथवसानभवति दशमीद्वादशी यापिवाद्द्विकुर्यात् तत्रापरिष्कान्मुनिजननिकरः पूर्वमन्यु
 सदा विज्ञातदशम्याहरिदिनमथवद्वादशीराशेषसर्वः पूर्वतदानामुपवसतु जनः प्रतियु
 केशवस्य । इति सप्तमोऽध्यायः । विदुदराजः विनाजमानसीमदनपालविरचितेतिथिनिर्णयसाले
 एकादशीनिर्णयः ॥

द्वादशीपारणाविधानात् युक्तेति युक्तवक्त्यादिकादशयुक्तोपाध्याद्वादश्यावसेतुयोदश्यापनाक
 र्त्तव्यः । द्वादश्यापारणाविधानात् । तिथि नञ्त्रयिभ्यो नित्यपारणाभितित्यतः पारणाविधानाद्वा ।
 स्वर्णाद्वादश्यावविशेषतः । यद्येकस्मिन्मवसवान् अत्र युताद्वादश्या लक्ष्यततदेकनापवासनञ्च
 तद्वयमपि सिद्धति । यदा लकादशीसंपूर्णत्वेन यद्युपवासस्तदायवाद्वादश्याविषयगुण्ये ॥
 तद्यस्य न । एकादश्यामुपाध्वद्वादश्यासंपूर्णायतनयात्राविलोपः स्यादुनयोद्वेताहरि
 ति । अत्र अस्मात्प्रवृत्तपूर्वत्वावकुर्याद्वितीयमिति वचनाद्वादश्यापारणानावपूर्ववत्तस्यास
 माप्तः कथं न विलोप इति चेत् । उभयोर्देवताहरिरिति वचनेनैकदेवतात्वेन नार्थदायः । उपवास
 इत्यास्येन उभयानामत्र युक्त्याद्वादश्यामुपवसनीये । तथा चैकादश्यामुपवासस्यापि पूर्णत्वा
 न्नाति तदुक्तं । एवमेकादशी नृकाद्वादश्यासंपूर्णत्वात् । पूर्वपित्तसर्जपुण्यसर्वधानात्
 संशयः इति तथा च वचनं तत्रा उपाध्वद्वादश्यापुन्याविम्वल्लोपासंयुता । एकादश्यादेवोपाध्वन
 प्राप्तात्यसंशयः । यत्र लकादश्यामेव स्वर्णाननञ्च त्रपतति तदेकादश्यामपि स्वर्णाद्वादशीव्रतकार्यं ॥

मदन

२२

२३

तदाह याः काश्चित्प्रियसोक्तः पूषणान्नत्रयोगतः तस्ववतद्वृत्तकार्यस्य वा द्वादशी विनितिः ॥
 तथा जविष्यान्तरण्यन् ॥ एकादशी यदा तु स्याद्द्विषणं न समाविता विजया सा तिथिः प्राक्ता भक्तान्
 विजयपदा तिथिर्ननु त्रयीयोग उपवासाय दानवतः तावदवन्तः सवर्ग्यावदकस्य सत्रयः ॥
 गोषा महीपालसवर्गी बद्धेद्यद्यदि तिथिर्ननु प्रनोक्तव्यस्यैव कस्य सत्रयः ॥ एतावन्त्युक्तं
 कादशोऽस्वर्गाद्वादश्या विशेषः सवर्गाकादश्या वामनवतारा हरिव्रतसवर्गाद्वादश्या तु जनादन २३
 सैव इति ॥ इति श्री कृष्णमहोपाध्याय विवृणुद राज्ञी शिवाजमानसी मदनया जविरवित तिथिनिर्णयस्य
 सवर्गाद्वादशी निर्णयः ॥ ८ ॥ कृष्णपञ्चम्यादशी तु पूर्व विद्वान्पाषाण्यो दश प्रकृते वा द्वादश्या २४
 तामुने नृतविद्वान्कृते वा दशी प्रश्ना कदाचन तिष्ठन्तवैव ववन्तः ॥ तथा कृष्णपञ्चम्या २५
 द्वितीयायामेव च त्रयोदशी यत्र यादशी ॥ वतुदशी वाप्येव हनुः पूर्वोत्तरातः इति कृष्णपञ्चम्या २६
 शतपरा विद्वान्पवस्यो द्वादशी ॥ यदाह ॥ षष्ठ्याष्टमी अमावास्या कृष्णपञ्चम्यादशी ॥ एताः परं युताः २७
 पनाः पूर्वोत्तरात् स पुत्रा इति ॥ अनेन त्रयोदश्यापि पूर्वा विद्वत्कृते वा ॥

॥ यदा हसीवती ॥ कृष्णपञ्चमी कृष्णपञ्चम्या वित्री वतुपैतकी ॥ अनेन त्रयोदशी तामुने उपाष्याः पूर्वस्य
 युता इति ॥ १ ॥ इति तिथिनिर्णयस्य त्रयोदशी निर्णयः ॥ अथ वतुदशी तिथिर्ननु प्रकृत्युता ॥ त
 त्रयोदश्या वतुदशी पूर्वापाषाण्यो ॥ वतुदश्या वतुपैतकी तिथिर्ननु युग्मवर्णात् ॥ शुक्लपञ्चम्या २८
 शुक्लपञ्चम्या वतुदशी पूर्व विद्वान्कृते वा परस्युत तस्मिन्नात् ॥ कृष्णपञ्चम्या २९
 पूर्व विद्वान्पाषाण्यो ॥ कृष्णपञ्चम्या ३०
 शुक्लपञ्चम्या ३१
 शुक्लपञ्चम्या ३२
 शुक्लपञ्चम्या ३३
 शुक्लपञ्चम्या ३४
 शुक्लपञ्चम्या ३५
 शुक्लपञ्चम्या ३६
 शुक्लपञ्चम्या ३७
 शुक्लपञ्चम्या ३८
 शुक्लपञ्चम्या ३९
 शुक्लपञ्चम्या ४०
 शुक्लपञ्चम्या ४१
 शुक्लपञ्चम्या ४२
 शुक्लपञ्चम्या ४३
 शुक्लपञ्चम्या ४४
 शुक्लपञ्चम्या ४५
 शुक्लपञ्चम्या ४६
 शुक्लपञ्चम्या ४७
 शुक्लपञ्चम्या ४८
 शुक्लपञ्चम्या ४९
 शुक्लपञ्चम्या ५०
 शुक्लपञ्चम्या ५१
 शुक्लपञ्चम्या ५२
 शुक्लपञ्चम्या ५३
 शुक्लपञ्चम्या ५४
 शुक्लपञ्चम्या ५५
 शुक्लपञ्चम्या ५६
 शुक्लपञ्चम्या ५७
 शुक्लपञ्चम्या ५८
 शुक्लपञ्चम्या ५९
 शुक्लपञ्चम्या ६०
 शुक्लपञ्चम्या ६१
 शुक्लपञ्चम्या ६२
 शुक्लपञ्चम्या ६३
 शुक्लपञ्चम्या ६४
 शुक्लपञ्चम्या ६५
 शुक्लपञ्चम्या ६६
 शुक्लपञ्चम्या ६७
 शुक्लपञ्चम्या ६८
 शुक्लपञ्चम्या ६९
 शुक्लपञ्चम्या ७०
 शुक्लपञ्चम्या ७१
 शुक्लपञ्चम्या ७२
 शुक्लपञ्चम्या ७३
 शुक्लपञ्चम्या ७४
 शुक्लपञ्चम्या ७५
 शुक्लपञ्चम्या ७६
 शुक्लपञ्चम्या ७७
 शुक्लपञ्चम्या ७८
 शुक्लपञ्चम्या ७९
 शुक्लपञ्चम्या ८०
 शुक्लपञ्चम्या ८१
 शुक्लपञ्चम्या ८२
 शुक्लपञ्चम्या ८३
 शुक्लपञ्चम्या ८४
 शुक्लपञ्चम्या ८५
 शुक्लपञ्चम्या ८६
 शुक्लपञ्चम्या ८७
 शुक्लपञ्चम्या ८८
 शुक्लपञ्चम्या ८९
 शुक्लपञ्चम्या ९०
 शुक्लपञ्चम्या ९१
 शुक्लपञ्चम्या ९२
 शुक्लपञ्चम्या ९३
 शुक्लपञ्चम्या ९४
 शुक्लपञ्चम्या ९५
 शुक्लपञ्चम्या ९६
 शुक्लपञ्चम्या ९७
 शुक्लपञ्चम्या ९८
 शुक्लपञ्चम्या ९९
 शुक्लपञ्चम्या १००

मदन०

२४

पूर्वविद्धातुकर्तव्याशिवरात्रिवर्लेर्दिनमिति त्रयोदशीविद्धायाग्रहाणां परस्परविद्धा
नीववाक्यानि लज्जते। सत्यं अत्रैव व्यवस्था। त्रयोदशी यदादिविदिनचुक्तिप्रमाणतः
जागरेशिवरात्रिः स्यान्निरापाणावतुदशीतिवचनेन वयादस्याप्रसवप्रदोषा यथाव
तुदशीनिशाभवतितदापवासजागराणादिकर्तव्यमायदापुनस्त्रयोदशीमिस्तिताव
तुदशीरात्रिर्भवतितत्प्रीनापाष्यमिति ज्ञयाप्रयुक्तानतुतत्रकुयोश्चिवस्थारात्रिमि
ति त्रयोदशीसर्ववस्परत्रानिषेधातानतस्त्ववतदुक्तं भवति। यदाद्वितीयदिनपाराणा
योग्यस्थितौ लभ्यते तदा पूर्वापोष्या। यदापुनर्द्वितीयदिनप्रदोषस्य शतितदा द्विती
ये जागरेपवासद्विगुह्या। यदापुनश्चतुर्दशीदिनद्वयपि प्रदोषस्य शतितदा पुनर्न
वोपोष्यायदि पुनः पूर्ववोपोष्यतदा द्वितीयदिने दिवा तिथ्यतामावात्रत्रयोपाहापा
प्रातितात्रायुक्तं। रात्रौ पाराण्यनिषेधात्। यदुक्तं कालादशी। सर्वेष्वेवापवासेष्वदि
वापाराणि भिद्यते। अन्यथा पुन्यहातिः स्यादन्ते पाराणमिति यत्रुसत्त्वस्तमानेव व्याप्ये

२४

तत्र

नीवेत्यं रहति। धैवैवपाराणां कुर्यात्पाराणां नैव दोषमिति तद्वन्नोदिनद्वयेस्तमानादृ
ईभावि वतुर्ज्ञादी व्याप्तिविषयः। भवेद्यत्र त्रयोदशीभूतव्याप्तामहानिशा। शिवरात्रि
तकुयोर्जागराणां तथैव न विराचा भवतीति वद। मेनममहानिशावेवापि युद्ध
किपुनश्चतुर्ज्ञादीवेव इत्येतत्परितद्वन्न। अन्यथा त्रयोदशस्तोमस्यैव न सत्त्ववना
दिषु भूतविद्धातुयातत्रशिवरात्रिबतवर्गदिति वा युपराणां वचनसंगत्येतराभावात्।
यदापुनर्दिनद्वयपि अस्तमाना इभावि वतुर्ज्ञादी व्याप्तिवत्तुदश्यान्नास्ति तदा कुत्र
पवासइति उच्यते। पूर्वत्रैवापवासः। यदुक्तं सर्वववती। सूर्यस्तनवनादीषु भूतविद्धात्र
यादशीशिवरात्रिबततत्रकुयोर्जागराणां तथैव। ननु शिवरात्रिबतभूतकामविद्धा
विवक्ष्येत। तथा ज्ञयाप्रयुक्तानतुतत्रकुयोश्चिवस्थारात्रिपि यद्विचिवस्थतिवचनां बरा
त्रौ सच्चैत्रयोदशीवेवाक्यमिष्येव व्यवस्थतिवता। सत्यं प्रागुक्तवचननिवयपयो
लावनाग्रात्रोत्रयोदशीसर्ववेन दिनद्वयेपि प्रदोषवापि वतुदश्यलाभेति

मदनः

वरः॥ त्रैलोक्यमिति एतद्विद्वान् परंपरायुक्तवचनमिति बोद्धव्यं इहापि दिवातिथ्यं
तस्यैव दिवापागात् त्रैलोक्यम् ॥ इति श्रीकृष्णमन्त्रेण दिवि नुगती विराजमानो
मदनपालविभवेति शिनिर्णयसारशिवरत्रिनिर्णयः ॥ अमावास्यापर्वदिवापो
ष्या ॥ बध्नाष्टमी ॥ अमावास्या द्वादश्या पञ्चम्या दश्या ॥ एताः परायुताकायाः परापूर्वासायु
ता इति वचनेन पराश्विताया उपोष्यत्वकथनोक्तं ॥ प्रतिपद्युष्मावास्याति युगवचनाच्च ॥
पौर्णमास्यापि पराश्वितेर्माष्याणकादश्याष्टमी ॥ बध्नाष्टमीमासी ॥ ननु दश्या अमावास्या
तीत्यस्तोतरेषां पराश्विता इति विषयसंग्रहः ॥ एतच्च सावित्रीव्रतव्यतिरेकवि
षयमित्यवगतव्यं ॥ यदाह ब्रह्मवैवर्तेः ॥ भूतविद्धात्कर्त्तव्यादश्या पूर्णाकदावनविद्धा
यित्वा मुनिष्य सावित्रीव्रतमुत्तमं ॥ यत्तु ब्रह्मापुराणवचनं बध्नाष्टमावास्याप
र्वविद्धात्तथाष्टमी पूर्णिमा परविद्धात्तथाष्टमीति विषयवैकर्म्येति तत्सावित्रीव्रतव्यति
रेकविषयीहो लोका पूर्णिमा तु सायम् अर्चयिष्येति ग्राह्यं ॥ सायम् हालिका कुर्यात्

२५

पञ्चोद्देकी उन्नज्जवा ॥ दीपदद्यात्तदेष्टु पञ्चवर्त्मसनातनं तिसरणात् ॥ इत्युक्तं शास्त्रेण
निसर्गः अथेदानीं पूजयेत्तः परवक्ष्यमिदं ॥ भेदादिति नैकं तिस्रं देहानि नियता ॥ यदाह्यपि ॥
अत्रायमसमूहोपि समस्तार्थमुह तत्रयवादिनेन ॥ धर्मस्य कृत्यं धर्मस्तिलमुपैवदितिकाल
विवः पुराणा ॥ तथापि न सिरया ॥ प्लवङ्गपितृशिशुस्थिपञ्चानघातुरा ॥ त्रिभिर्मुहूर्तै
व्यंतिसामान्यविधिस्मृत इति ॥ यत्तु दश्यापर्वमीयति ॥ यद्भिर्मुहूर्तैकदश्याष्टिकाभि
मुहूर्तैरिति विच्यति ॥ दशमीकलायामिच्छति यमेकादश्याष्टिका ॥ अथवासाहस्यमुहूर्त
कैः पंचदशनाडीभिर्मुहूर्तैरिति विच्यति ॥ अत्रकालदिवेष्टपकादस्यपवासापंचदश्याष्टिका
वचस्तत्रविषयः ॥ यदुक्तं निगमं ॥ सर्वप्रकारवचोयमुपवासस्य वाचकः ॥ साहस्यमुह
र्तैस्त्वचोयवाक्षतेजतमिति ॥ सर्वप्रकारवचः कलाष्टिकामुहूर्ती द्दृष्टेः ॥ तत्तस्मात्समया
त्यर्वात्रिमुहूर्तव्यापिनं ॥ पञ्चानेकवलमलमयात् ॥ सूर्योदयादंतरत्रिमुहूर्तव्यापिनं परित्यजेत् ॥
यत्तु ॥ साखंडतिथिरपि सप्तमीनवति ॥ यदाह देवलः ॥ याति धर्मसमनुप्राप्य उदययातिनास्ते ॥

२६

२६

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

मदन

२७

कार्यलेख्योपायः परः उपोध्यतेन विहितास्ता दृष्टिकामत्र व्यापिनोऽपि परमुपोषानपूर्वतिथिदिष्टः ॥
 तदुक्तं विष्णुपुराणे ॥ व्रतोपवासमिषमेव हि कैकाय समवेता सातिथिः सकलान्यामिषत्रयवापरा
 (हकीति) नागोद्वादेशनाडीभिर्द्विर्वायदशमिस्तथा। न तोष्टादेशनाडीभिर्द्वयत्युत्तरांतिथिमिति धनमुप
 वासिवातिस्त्रिकर्मविषयम्। अत्र वचने उपवासत्रयवापराता उपवासितु दृष्टिकामत्रवेवोपि दृष्ट
 यत्पुत्रांतिथिमिति वदन्ते स सिद्धत्वात्प्रतिषेधस्य। अतस्वामिकांतिभेदात्तथेयदानं ब्राह्मणं ज
 नादेकालावेशमविहीतकर्मक्रियेत तद्वा दशद्विंशत्योऽभिः पंचम्या विद्यायां प्रद्यान्नकार्यमिषयः विषयः
 यथा दशमापंचदशनाडीभिर्द्विद्यायामेकादशनाशयतामन्यादिकेन कर्त्तव्यमित्यतस्त्रिषयां तथा
 वतुर्द्विषया दशनाडीभिर्द्विद्यायाममावाश्यां वा द्वात्रिंशतिविषयमिति विषयवत्तथा। ततश्चनकविद्वि
 द्वात्रिंशतिनिर्णयसारवेचनरूपी। अथ तत्तिष्ठदेवपि चकर्मकालान्तरपाठा क्रियेत तथा त्रिवाहिक
 विनाशदशयितीति श्रुतिः। पूर्वज्ञानेदन्तानां मन्त्रदिनामनुष्ठानात्तत्पराह्णिकानां तस्मादपरादुदयादीत्यस्यः
 सुतेरद्यस्त्रिवा विज्ञेयदिवसपूर्वज्ञानात्पराह्णिकेषु त्रिषु निरागोषु बुद्ध्यादिकोऽपि तिष्ठतवान्तीति ॥

दत्तः

मनुरपि हि वादिवसविभागः यथा वैवापरः पञ्चपूर्वपञ्चाद्विंशत्येव तो तथा साइत्यप
 वाह्णिकदशरात्रविशिष्यते ॥ तथा स्केदपुराणीयः। आवर्त्तनात्पूर्वज्ञानेऽपराह्णिकस्य
 रज्जितितथा मन्त्रपुराणां। मुहूर्तः पंचदशभिर्द्विसविभागस्य स्मिन्नागो यत्कर्म देवीप
 त्रवा विहितं तस्मिन्नेव विहिते ॥ यदाह पितृयकर्मविषयक इमन् ॥ यथा स्रस्रिताया
 तिपितृवत्तामुपासतांतिथिं तेषां पराह्णिकस्य स्वयंनुवा ॥ तथा देवकर्मणि संप्राप्तयस्या
 मभ्युदयारविः सातिथिः सकलाज्ञया विपरीता वृत्तक। विपरीतास्तगामिनीत्यर्थः
 अनयानुदयास्तमनात्तयोः सकलत्वेन विपरीतकर्मोपपन्नयत्त्ववर्गतयो ॥ तदुक्तं ब्रह्मपा
 देनामभ्याहवापरहिवायुदुर्गत्यत्र कुत्रचित्। तस्यां कुर्वीत सजावतिथस्तत्कर्मनात्
 यति ॥ यदादिन इयं पिपूर्वज्ञानेदिव्यापिलतिथस्तथा पञ्चम्या उपपन्नयत्त्ववर्गतयो ॥ तदुक्तं ब्रह्मपा
 जेयत्तु पूर्ववा वदमानस्य पञ्चम्या उपपन्नयत्त्ववर्गतयो ॥ यदा पञ्चम्या उपपन्नयत्त्ववर्गतयो ॥ तदुक्तं ब्रह्मपा
 दपराह्णिकीति वोच्यते न स्मरणात्। तथा साइविशेषमुपास्य कालविशेषः स्यात् ॥

पूजादे देविकं साई मपराहृतपैतकां। एकादिष्ट तुमद्याहृतप्रातर्वर इति मित्रिकी वदिः
पुत्रजन्मसन्निमित्तैर्यस्याप्युदयिकस्य तत्सन्नेमान्पुदयिके साई सामान्यतः वदिनि
मित्रकमुच्यते। केवलं पुत्रजन्मनि मित्रमेव साई न भवति। तस्य कालनियमाभावो
मदनः प्रातः कर्तव्यता विधिना संगतः। अतो न्यनि मित्रं सन्नेमान्पुदयिकं प्रातः पूजां हूकर
जीतथावपुगाणावनो। शुक्लपञ्चम्यपूजां हूगातुनलं वयत। अत्रपूजाहूः इती
येदिनाइ मपराहूः तथावपूजाहू सकलमाभ्युदयिकं साई कर्तव्यं दिनद्वितीयो साई अ
पराहू कर्तव्यः। यत्पूजाहू वेदेवानामित्यादिश्रुतादिनस्य अत्रागममिवायततीत्य
भागः पितृकार्यकाल इत्युक्तं तत्तिडपितृयज्ञाद्योपि डाचाहायेकसाइ विषयं पिडपि
तृयज्ञादिगोपठितत्वात्। तथावच्छेदो गपरिशिष्टकात्यायनवचनैः पिडाचाहा
येकसाई जीगाराजनि सस्यता वासरस्य तृतीये शोनाति संचासमीप इति। अस्मा
देववनालं ध्यासमीपराजसवलायामकराणामेव। ततश्चान्यत्सकलमपि यात्रा

२८

दिनद्वितीयो साई अपराहू शत्रुवाये उपकमाणीयां सवोपक्रमकालः कुतपः तस्यदि
नमभ्यत्वात्। सप्तमात्यरतोयस्तुनवमादवरस्तुयः। उन्नेयोरपिमध्यस्थः कुतः सोमि पः
धीयतइति। तथावायुपुराणां कुजत्रगापतिगोमिश्रकल्पेन तपति जाणा। सकालः
कुतपस्तत्रपितृणां दत्तमन्त्रयैः तस्मिन्कुतपकाले साइमारमणीया। यथाहगेतमः।
आगम्यकुतपसाई कुर्यादारोहिणा दुःखः। विधिजाविधिमास्था यरोहिणा नून।
लं वयतपराहिणालं वयश्चस्तज्ञानतोऽज्ञानोपिवा। आसुरं तद्वैश्वदेवपितृणां
नोपतिष्ठतां नवमा मुहूर्तं नोहिणः। एकादिष्टस्य पितृलेपितमभ्याहू एवका
र्तव्यः। यदाहपराशरः। पूजाहू देविकं कार्यमपराहू तु पतकमा एकादिष्टं तु
मभ्याहू प्रातः केदिनि मित्रिकी। अतश्च यथावस्था रोहिणा तुनलं वयदि तिवचनं न
रोहिणं नवमं मुहूर्तं नातिजामत। तत्रैव साई समापनीयमित्येतदर्थं परा
दिवसद्वितीयभाग एवापराहू गच्छतो दिवसस्य तृतीये वतुयथागवाः पराहू

पः

मदन

२०

२०

मत्तमातो अस्यार्धस्यानुपपत्तेः तयोमये कुतरो हिाया रभावात् अतो द्विधा
विभक्ते दिने अपराह्ममयवर्त्तनी कुतपाद्यविकाशमया इत्यनेन को द्विष्टमा
रभावात् यद्युक्तं मत्स्यपुराणा अपराह्मदुर्गममभिप्रित्तो हिाया दयः यत्किं
विद्ध्यते तत्र तदजयमुदाहृतं अभिप्रित्तमामुहूर्तं कुतपः नवमारो हिाया
एतदपि ववर्त्तव्यं दिवस्य द्विधा भाग एव चटो एवमन्यवामपि मुनिवचनानाम
न्या प्रतिभासमानानां कुतपरो हिाया ववर्त्तनरो चोच्चारयः ननु यदि द
कुतपरो हिाया काले सा इ विधाने तयो द्विष्टमा इ विषयमनग्रिकसा इ वि
षयवानवतु अतान कश्चिद्विरोचइति वतमि वं भाषिष्याः यदुक्तं मनग्रिक
सा इ विषयमस्त्वितितदसंजसो पिडा च्चाहायैकसा इव्यतिरिक्तपाद्या सा इ
करो सा र्ग्यो यन्त प्रगस्त कुतपरो हिाया कालपरित्यागकारणाभावात्
एको द्विष्ट विषयत्वमप्युक्तं अमावास्यायां पाद्या सा इ मधिकुतपकालस्य सा स्त
समनात्

यदाहदरीतः भूतसिद्धाण्यमावास्या प्रतिपन्निमित्तापि वा पिरुक्रमीति विद्वद्भिर्ग्राह्यं क
तपकालिको तथा कुतपरो हिाया र्ग्यो नुदृशी सप्रवृत्तौ फलना इति द्विष्टयत्तु तरो तिष्ठामिती
अमावास्या सा इ प्रतिषेधात् तथा ववर्त्तनोत्तरा मया इत्येतो यववर्त्तन इत्यनुवर्त्ततो मिनी वली
तिसा र्ग्या पित्रे कर्मणि निरुलेति ननु ततो निवृत्ते मयारुक्क प्रोमनखा विज्ञानं चभिगाम्य
धामार्गप्रवृत्तं च ववर्त्तनमतेलमुहूर्तने साने पानीयं च प्रविश्या प्रोदुवर्दद्या इव दविक
पूर्वकी तत्स्थाने निवृत्ते मयः प्रत्युत्पापकृतो जलिः पाद्यामावमानीये वसं यववृथा क्रममिष्य
स्मतिवयने ततो मयारुक्काले दत्तवावना दिक्कलानेतरं ब्रह्मो मयः पाद्यामावमानीये वदद्यादि
ति अतीत एव कुतपरो हिाया काले पावीणा सा इ पकमाभिधाना कुतपरो हिाया र्ग्यो द्विष्ट विषय
तास्त्विति वत अत्र ब्रह्मः सा इ नुवृत्तत उद्याय प्रकुर्वादेत वावर्त्तनमसा इ कर्तनं कुवी तदंता नो वावर्त्तनं व
नेलमुहूर्तने सानंदद्या स्त्री हणवतु सा इ भोक्तनं वस्त्रं मुहूर्तनं कारयेदिति ववर्त्तनं प्रातरेव

रत्नवाचनादि विधानतः॥ ततो निवृत्ते मया हृदयनिःपन्ने मया हृदयकारप्रसवेष्टाप्रभु
 द्वायेतन्नात्रेनेत्येवमप्युपेक्षायाः॥ तस्मात्तामेरण्यमवस्थापिमया हृतं तर्जितायां कुतपाबद्ध
 ठिकायामेकाद्विष्टारैः॥ अपराज्ञातवैतिन्यां कुतपाबद्ध ठिकायां घाटीगत्या रमरतिमिदो प्रागुक्तम्
 मुख्यकात्तासंनयकुतपमुहूर्त्तदुपरितनमुहूर्त्तवतुष्टयैराद्यतिथोमखां गच्छो॥ तदुक्तामुहूर्त्त
 कुतपाद्यन्मुहूर्त्तवतुष्टयैः॥ मुहूर्त्तपर्वकं ह्यतस्त्वचानवनमिष्यत इति॥ योयस्य विहितः कालः कर्मसा
 मदन० स्तदुपक्रमे॥ विद्यमानानवेदानोक्तितापक्रमेणात्तु नयायात्रां शार्दने कुवीतराजसोसाहिनी
 तासंवायानुजयाब्धेवस्यैवैवाधिरहितो॥ त्रिमुहूर्त्तद्विषयायान्तराद्देविवर्जयेत्॥ उपसंवायेन
 ३० कुवीतपितृपूजाकथं वन॥ तत्रोशार्दने कुवीतराजस्य दर्शनात्॥ स्योदयमुहूर्त्तमुसंवाया
 ३० नुजयोस्तथा॥ इत्यादिस्मृतिपुराणावचननिवननैवयने कुतपसो देणा कालोक्त्या ह्यस्यराधा
 दिषु प्रसन्नभावादवप्रतिषेधोक्त्या इमुखायौ हिणका ताप्राप्ता कालो तरपिधतिष्वेव कालबर्त्तयाद्वा॥

५४

स्यादिति शयतो अतो यस्यामस्तं यातीति कुतपादिमुहूर्त्तपर्वक व्यापिनीतिथिपितरगुणसतरतिचर
 नाथैः नल्लक्ष्मणमात्रायापिनीतिमुहूर्त्तमुसायान्तराद्देविवर्जयेत्॥ द्यस्तमयसमयमहाधतिप्र
 वात्॥ अथाद्वेष्टिषाद्दतिथ्याभावे शार्दने कथयत एवात्तायसिति तामुपासत इत्यसंगतस्यात्॥ अतोस्त
 मयश्वेभगोपांघोषादतिवसमापलज्जराया अग्राहलक्ष्यते॥ तथावयत्रप्रास्तमयसंवेष्टिनीति
 थोशार्दने विज्ञाने तव सर्वत्राप्राह व्यापिनीतिथौ विहितमिष्यवचने॥ अतिसंवल्लस्य शार्दमपि कुत
 पमनुसामेकोद्विष्टे बलुतपबद्ध ठिकाणाम्॥ ताहतिथोसत्वाकर्त्तव्यो॥ पार्वणां बलुतपान्तराद्ध ठिका
 णाम् अकर्त्तव्यो॥ तस्यैव कालस्यातिप्रसक्तोक्तेः॥ ननु दर्शय्योषीमासं वपितुं संवत्सरं दिनां पर्वणि
 इमं कुवीतानरकं अतिपद्यत इति ध्वनेन पूर्वविद्धायातिथौ अतिपर्वत्सरशार्दने विधीयतानुक्तं यम
 सामानान कुतपादिमुहूर्त्तव्यापिन्यामिथो विधानो॥ वचनाधिनवगतः पूर्वविद्धमिति दिवसपूर्वार्द्धे
 मार्त्तव्यापिन्या पूर्वतिथौ अत्यधीवेदितव्यः॥ नल्लक्ष्मणमयवलायां कलामात्रापियातिथिः॥ सेवयत्यादि के

भदन०

39

यमिति॥ ॥ Jyoti Basu National
Centre for the Arts

32

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

मदन

33

होमस्तमनार्त्तवेतिसामिकस्यापि विद्यमानपितृकस्यापि यज्ञानामनान्मुद्रितं ॥ जीवपितृ
कस्यापि दद्याद्दत्तं ज्ञेयं तमतिक्रम्य दद्यादिति प्रतिप्रसक्तं ॥ यत् ॥ उवाह पुत्रजनपित्रो
सो भिकवम्ब ॥ तीर्थे चान्नायायातु घडे तज्जवतः पितु रिति मेजायाणीयपरिशिष्टवचनं ॥
एव पितृदद्यात्तेभ्यः कुर्वीत सामिकं ॥ पितृमहत्त्वमवकुर्वीत तिसामिकः ॥ सामिका
पिन कुर्वीत जीवति प्रपितामहं ॥ तस्मात्पुत्रोक्तवचनार्थपर्यालोचनं यत्पितरि जीवति मातरि
जीवत्येवमवमातामहश्चादौ ॥ त्रिधापि पितृमातामातामहपुत्रविद्यमानेषु कात्यायनमतस्य ॥ 33
भिक्षुपानशिकस्यापि नास्त्यवनादीमुखश्चादौ ॥ मातर एव परंपर्याः इति स्मृतौ ॥ इति श्री क
ट्टरमल्लेयादिविन्दुराजी विरजमानस्य मदनपाल विरचिते योगेनोपयसां नदीमुखश्चाद
निस्यथ ॥ ॥ अथामावास्यायासिमास्याः साद्वकालनिरूपणात् ॥ तत्रामावास्यायासिमास्यास्य
विधानपरतन्त्रं ॥ अमावास्यायापुण्यापितृपिपादुस्य कर्मणि ॥

33

पौर्णिमासीतदा पुण्यादिशेषे स्मिन्कश्चन कालासंपूर्णनाड्योऽसोमस्याक्ता वपूणिमासमा
पूणि कलसामपेरितो ण्ययंति वा ॥ तथा व्याजोपाह ॥ न नर्द्धपतियः सादं प्रमीतपितृका
द्विजः इदु जेयमासिमासिप्रत्यस्त्रि यत्तु स इति ॥ अमावास्यादिचावतुर्दशी विदाषति
पनिमसिता वा यस्यामुदयात्पूर्वं दृश्यते ॥ सासिनीवाली यस्यादिनीयाया प्रतिपन्नि
सितायावदने दृश्यते सा कुहुरिति ॥ यद्वाहयासः ॥ दृष्टवर्द्धे सिनीवाली तथ्यवंडा कुह
स्यता ॥ सिनीवाली कुहुर्यवद्वेपि यवकर्मणांति ॥ दर्शनपौर्णिमासवपित्रोः साकस
रदिनी ॥ पूर्वा विदुमकुर्वीत नरकं प्रतिपद्यते ॥ तथा भूतविदाप्यमावास्यामाहाद
ज्ञानतोपिवा ॥ साद्वकर्मणि यैकु युक्तवामायः प्रहीयते ॥ परस्म विराजिवचनजात
दृश्यते ॥ अतो वावस्थाभिजीयते ॥ भूतविदा यमावास्या प्रतिपन्निमसितापिवा ॥ पि
त्रेव कर्मणि विदुर्दृष्टात्पाकुतपकालिकेति ॥ तथा वचनातिरेका प्रच्याहव्यपिनीया
नुतिथिः पूर्वापरपिवा ॥ तदहः कर्मकुर्वीत हासवर्द्धे न कालाप्रमिति ॥ अत्रैव

मवन.

३४

वने कुतपकाले मया हः तस्यैवा होमं चत्वात् अतः कुतपकाल व्यापिनी पृथ्वी प्रावा
मावास्या यास्या यास्या कुतपकालिके तित स्या एवा प्रचानात् यदा तु वतु ईशिकुत
पकालमप्यतिक्रम्य वने तस्या पितृ कर्मणि तां ज्ञेवा मया हात्प्यतो यत्र वतु ईशिकुत
नेते सिनीवाली तु सा त्रया पितृ कार्यं तु निः फले मि। यदि तु तिथि च द्वादि वस इय
पितृ तपकाल व्याप्य मावास्या लभ्येत तदा कुत ह ईती या यास्या तदा ह प्रवता ॥
सिनीवाली कुत ह प्रवतु स्युक्तं सा इव कर्मणि। स्यात् तं यदियं मया हः आदि स्यात् कर्म
तदा तिथि ज्ञेयं सिनीवाली तिथि च द्वादि कुत ह स्यता ॥ साम्प्रपितृ कुत ह ज्ञेया वेदवर्ग
जवेदि भिरिति। यदा कुतपो लब्धिका मग्न्या सिनीवाली प्रवर्तते कुत ह स्य कुतपय ३४
वर्षटिका मात्र व्यापिनी तदा पितृ सा इव कुत ह प्रवता ॥ सा द्वारे भयो ग्ग कुतप मावा
स्या संभवत्। यदि दं साम्प्र कुत ह सा इव विधानं तदिदं निरभिक्वा मिता स्त्री र्द्वि विस्रयम् ॥
यदुक्तं सिनीवाली द्विजैः कार्यं साभिक्ः पितृ कर्मणि। स्त्री भिः शृङ्ग कुत ह कायत्

थावानभिक् द्विजैरिति। तथा व्यासवनी दृष्टं वंदा सिनीवाली कार्या विप्रैस्तु सा अभिः
नष्टं दं शकु हः शृङ्ग विप्रैश्चैव निरभिक्ः। यदि तु तिथि ज्ञेयं दिनद्वयं मावास्या कुतप
मया भ्रातित दासवर्गं सिनीवाली यास्या तिथि ज्ञेयं सिनीवाली तिस्रगतात् या
नुवर्तनं विमुहूतं पितृ त्रया पृथ्वी तदशीतु वहुवे। कुत ह प्रवर्तु मिः काया श्रेष्ठं साम्प्रति
भिरिति तत् कुतपकालादि सा इव विधानं वहुसंयते विमुहूतं लान्मूलभूतं स्युक्तं भावाच्च पजा
यमिति। अमावास्या सा इव कालनिर्णयं नैव पोषा मासी सा इव कालनिर्णयं पोषा मासी
तो वेदिवः ॥ अमावास्या पोषा मासी सा इव कालनिर्णयः ॥ यदि दं ग्रामं तदिजस्या
मावास्या ग्रामपराह विहितं पिण्डयज्ञात् तर्हि पिण्डाच्चाहार्यं सा इव विहितं तदिज्य
कालस्येदं हि पिण्डयज्ञस्येत ॥ तत्र मनुः ॥ पितृ यज्ञं तु निर्वृत्य विप्रैश्च दजयं ग्रामान् पिण्डाच्चा
हार्यं सा इव कुत ह मासानुमासिकं। तथा मत्स्यपुराणां पितृ यज्ञं तु निर्वृत्य तेषां
नुयाग्रिमान् पिण्डाच्चाहार्यं कुश इमिन्दुजयस्येति। उभयोरपि वनयोः

पितृयज्ञशब्दः पितृमहायज्ञोत्तमृतदेवयज्ञभूतयज्ञान्तुत्तमपितृभ्यः स्वधानमइति यः पितृय
 ज्ञोविधीयते तदार्थपरः। तिनसायः पितृयज्ञात्प्रागेव स्वदेवताख्यैर्कर्मयुक्तं भवति। तथा
 भविष्यपुराणां मासीतैर्कर्मनिर्वहैवेत्येवमायिकः पिंडयज्ञोत्तमः कुर्यात्तत्त्वाहार्य
 क्विधुवर्जितः अथवा पिंडयज्ञयज्ञवाये पितृयज्ञशब्दः। तथाव समाणां अइवतु ईशी यत्र
 परंपर्यदशी भवेत्। वतु ईश्वरसानितु पितृयज्ञोत्तमः यदिति। अत्र महायज्ञरूपस्य पितृ
 यज्ञस्य वतु ईश्वरस्य कर्तव्यता मोवादि पितृयज्ञः पितृयज्ञेनाभ्युपेत्य वा द्रव्य
 कर्तृकत्वेन कारयदिति न जायते। संग्रहोत्तमः स्वतु ईश्वरसाने जीतोर्बेद पिंडयज्ञोत्तमः
 यन्नर्तव्यपिंडाच्चाहार्यैर्कसाईकर्तव्यः। तथा वद्वेदमपरिशिष्टकाव्यायनः। पिंडाच्चा ३५
 हायैर्कसाई जीतोराजनिशस्यते। वासस्पत्युत्तमः यज्ञेनातिसंख्यासमीपतः तथाव वनो
 तरेव। यदा वतु ईशी यामंतुरीयमनुपयत। अमावस्या जीयमाणा तदेव आइमिष्यते॥
 अथ मे शवतु ईश्या जीणा भवति वेदमाः। अमावास्या कर्म शेष पुनः किं भवत्युक्तः॥

मदनः

३५

षड्भिर्नो ममावाण्यालजयेदपरे हम्। यामोस्त्रीमर्चि काचापि पितृयज्ञस्तो भवेत्। ननु प्रायुक्त
 वदनेन वंद्यये पिंडयज्ञोत्तमः विधीयते तच्चापस्तं वदनेन विदुः गते। पदहस्यं दमसंनक्षति तदहः पिंड
 पितृयज्ञे कुर्यादित्यनेन वंद्यये पिंडयज्ञोत्तमः विधीयते तत्त्वा अइवतु ईशी यज्ञस्या विद्वदनेन वंद्यये
 ने सत्येव पिंडयज्ञोत्तमः विधानात्। अपस्तं वदनेन वंद्यये पश्यते यवो जनीये। अथवा स्यात्पश्यते यवो जनीये। तस्माच्च उजये पि
 न्मालमिदं दृश्यते अपराह् अथवा स्यात्पिंडात्तोकरोतु वामिति हरीत वदना वरो कस्याना तस्माच्च उजये पि
 उ पितृयज्ञस्तदनीर्त्तमः पिंडाच्चाहार्यैर्कसाई मिति पिंडी तथाव मुक्तिः। पद्ये सोमो राजानो देवाम चंद्रं द्यमाः
 स एतां शसर्वं जीयते तस्मिन् जीनददाति। सवा अपराह् ददति। पिपूर्वो कवे देवानो मवां दिनो मनुष्या सोमपराह्
 पितृणां तस्मादपराह् सोतदपराह् ददातीति तच्छ्रुतिद्वयेन वंद्यये पश्यते ददति। काल इयं पिंडयज्ञ
 यज्ञ विधानपराह् सोतदपराह् ददति। तस्मात्पितृयज्ञस्तो भवेत्। तस्मात्पिंडयज्ञोत्तमः नर्तव्यपिंडाच्चा
 द्यो जं भवति तस्मिन् नर्तव्यपिंडयज्ञस्तो भवेत्। तस्मात्पिंडयज्ञोत्तमः नर्तव्यपिंडाच्चा

हार्यकं साहोमिति सिद्धमा। इति त्विच्छिन्नविस्तारे पिंडावाहार्यकं याद्विनिर्गच्छः॥ अतः परं दर्शयौ समामेष्टिक
 लो निनीपते। तत्रादिगुर्वेदयोर्धः परमः संविः समावास्या अतिविषयकं प्रस्तुतौ समामेष्टि। यदाह गोगिलः॥
 राकावानुमतिश्चैव पूरिमासीद्व्यविदुः राकासं प्रसिद्धं द्राण्यात्कलोना नुमतिस्माता। सुतिरपि॥ याप
 मदतः समामेष्टि सानुमतिर्यत्तिनासाराका। अमसायाः पिद्धि वेव सिनीवाली कुहुरेति यायतुर्दशी विद्वासासि
 नीवाले यापतिपन्निश्चितासाकुहः अत्र सुतिः॥ यापूर्वाभावास्यासासिनीवाली योत्र रासाकुहुरिति।
 ततश्च द्वावितापरातिसन्निध्यति विषयकं प्रस्तुतौ योः कालयोः स्वरूपं तात्पज्ञाता उपवस्तवाः पञ्चादयो
 यच्च द्वावितादिभ्युत्पत्तिके त्वेव ताकालापसंनवत्तरनुष्ठा न्योग्यः संचिकलो लज्जते यदाह गोगिलः प ३६
 ३६ ज्ञाता उपवस्तवाः पञ्चादयो नियम्य द्यति। अत्र पञ्चातापो समामेष्टि समावास्या उपवस्तवाः पञ्चादयोः प्र
 तिपदस्तायवृत्त्याः सद्योगकालः शातातपेन दक्षितः पञ्चगोपश्चतुर्थे शिआद्याः प्रतिपदस्तयः यागका
 लः संचिकेयः प्रातर्युक्ते मनीषि निरिति॥ तथा यज्ञपात्रं व्याह॥ पंचदश्याः परः
 पादः पञ्चादेः प्रथमा स्त्रयः॥ कालः पात्रं व्याह॥ यागे स्यादन्वथानु विपदते॥ तथा सुतिरपि॥

तथा सुतिरपि। संविमभितो यजेतेति। अभित उभयतः समीपकालो लज्जते तत्र पूर्वसं
 चिकालभेदेन यागकालेऽप्यवस्थाप्यते यदा संपूर्णा पूर्णमासावास्या वा प्रतिपदपि प
 रतः पूर्णवत्तदा पञ्चपञ्चाधानं कृत्वा प्रतिपदपि याग इति न कापि विप्रतिपत्तिः यथा पुन
 मध्याह्ने तत्पूर्ववा पञ्चप्रतिपदाः संविमवति। तदा पूर्वदिने चार्धानं कृत्वा तस्मिन्नेव
 दिने यागः॥ यदाह गोगिलः। आवर्त्तने यदा संचिके पञ्चप्रतिपदा मवति। तदहं याग इ
 व्यतपरतश्च येन हनि। तथा पञ्चप्रतिपदा रवीगावर्त्तनाद्यादा तस्मिन्नेव हनियस्य
 पूर्वद्युः स्यादुपक्रम इति तत्र गोगिलोप्याह॥ आवर्त्तनात्यरः संचिके दितस्मिन्नुपक्रमः॥
 प्रोद्युमिच्छिरियस्य पञ्चद्वय विनिर्गच्छः। तथा लो गाजिरपि। पूर्वद्विवाधमयाह यदि
 पञ्चसमाप्यतोऽप्यव्यतत्र पूर्वद्युस्तदहं यागव्यव्यते। यदा ल्यपराह रात्रिवापञ्चप्रति
 पदाः संचिके दितस्मिन्नेव चार्धाय परहं नियागः कर्त्तव्यः तदुक्तं। अपराह
 यवा रात्रौ यदि पञ्चसमाप्यते। उपाप्यतस्मिन्नेव हनि रेवाभूते याग इत्यत इति दर्श

35

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

अतिपञ्चतुर्थीशोपियागमीकुर्वतीस्वयुत्यादितन्वायमिद्वार्यस्यहस्तेन॥४॥ अतो न तदनुगे
 नस्मृतिनिषिद्धः अतिपञ्चतुर्वांशोपागमोऽप्रतयायहीतुं शक्यते। ननु यद्यपराहसंशोर्बद्वतुर्थीशोपा
 गकाऽइत्युच्यते अपराहसंशोर्बद्वपि पञ्चतीयांशोभागादिति ननु पञ्चतुर्थीशोपपदत्रयपञ्चती
 यस्वतुर्थीशोपयादिवाक्याज्जातनपावर्गोपिकालो विहितः। अतः कथमन्यथातु विपद्यवैति निदिक्
 अविहितः पर्वतः तीयांशोपागोऽस्ती क्रियते इति। वृत्तः॥ पर्वतः तीयांशोपागो विनहि तद्वत्तु पपन्नम्॥
 पञ्चमीयत्रसंपूर्णा द्वितीयाज्जागमितीति वतु शिष्टिमावासी भूते कवादि का क्रियेति वनेन अमावा
 स्याज्जयं प्रक्रम्य षडुटिकात्मकजयं प्रवर्तमाने यत्र पञ्चमीयसंस्मृत्यैकलादिनवापिनी द्वितीयाज्जा
 यगमिनी षडुटिकात्मकजयं प्रवसाने स्थिता। एतादृशे जये अमावास्यायां प्रातः कालीनतु तीयांश
 रूपायां यागस्यैव तोष विधानम्। भूते कवादि का क्रियेति वतु ईसां पितादपि यत्र विधानाच्च वि
 पित यत्र यागयोः पूर्वतिरादवस्थे संवत्सरा विख्यात पर्वत तीयांशोपियागः प्राप्नोति। सुतिरयमुभवा

पदनं

३८

३८

शिमाहा॥ पूर्वयः पितृशोयं नृजी एतथातद्वेत्ताः अतनुतद्वत्तादिका किं वा त्रिमुहूर्ता द्वितीयावेत्त
 तिपद्यापरकितः। अत्राधानं यत्तु दृष्ट्या परतः सोमदर्शनादिति प्रतिपद्यपराह त्रिमुहूर्तायां
 द्वितीयायां प्रातः प्रतिल्लती यांश्चो लान्प्रमाने पप्रती यांश्चो लान्प्रमाने यत्तु दृष्ट्या भवति चेत्
 दवतावाक्चन पर्वतः तीयांशोपागो विहितः। अत्राधानं यागयोः पूर्वतिरादवस्थे संवत्सरा वि
 नियमात्। तथा वयनोत्तरं। श्रीदित्यस्मिन्नेवैवः अर्जुन उदयाद्यदा। अतिपद्यतिप
 त्तिः स्यात्पर्वदर्शययं च। अतिपद्यति यागति क्रमं पूर्णवद्व्याममावास्यायां च यागावैवीद्यता।
 तथा स्मृतिरयि। यस्मिन्नेहाने परस्मात्परतः सोमो न दृश्यते तदहयं ज्ञेयं इति विव। अतिपद्यस्म
 दितावदग्नीनन्नाद्वैततदनेति रमति पर्वदिवा त्वत्सघः कालं तु पोतमिस्थितस्यादपराह संशो
 त्रिमुहूर्ताने दिवसप्रातः पर्ववतुर्थीशोभावनं द्वितीयादिने वयागयोः अतिपत्तु तीयांशो
 नवात्। प्रातः पर्वतः तीयांशोपागो च उत इति स्थिते। यदि दपतिपद्यद्वैवदर्शने सति यागस्या
 कारात् तदातः अतिपत्तु तीयांशो अत्र लान्प्रमाने लान्प्रमाने तु प्रातः अतिपत्तु तीयांशो तस्मिन्नेहानी

मदन

३५

दृश्येनपियागोभवति। तथावतैत्रिणीप्रकोभ्रुतिः। एषावैसुमनानामपि यद्वेज्जातं तस्माच्चैदमा
अनुदत्तं तितथा। यज्ञनीयान् समुपवृद्धाणां दिशि ह्येतत्तत्रवाहति निहित्वा देवैश्चाद्विज
तयइति कात्यायनवचनं नवतुइशमन्त्रावायमावाशायादिभूतो द्वितीयावेदित्यनेन वचनं न
विहितयागं कृतप्रतिपदि द्वितीययज्ञनीयं निवेद्य दृश्यते तत्तत्वाहतिहर्मकत्वात्। एषाया
दजिगादात्तत्वात् इति तस्या क्रौडयज्ञनीयत्वाभावपायश्चित्रविधानमसंगतं स्यात्। तदत्र यागो यो
ग्यायं प्रहिपदिव दृश्येनपियागोभवतीति सिद्धं। योहिमास्यामपि सोत्रविशेषानि स्यात्।
इयं शुक्विश्वः। अपराहृसंवांसति द्वितीयादिनघ्राणात् प्रतिपत्तृतीयांशः प्राप्यते तर्हि तस्मात् ३५
नैवाहने यागः। यदापोहिमास्यामन्त्रावायं कत्वा द्वितीयहनि घृतिपदिसागकालो नलभ्यत तदास्य
घृत्कालो प्रक्रमएव। सबकालो दर्शितः। कात्यायनोऽपि चित्रवर्गवाद् द्विप्राङ्वावत्तनाद
वः। सोपाणिमसं विदयासद्यः कालं तिथौ विचरति। तदानयमवतीरुयेति शङ्कति। प्रातः
कालेन प्रतिपच्चतुर्थाशस्य पोहिमासं यागं विषय एव प्रतिषेधात् ॥ ॥ ॥

नक्षत्रप्रतिषेधो दर्शयोगेऽपि समान इति चेत्। नातत्र दृश्येनैव प्रतिपच्चतुर्थाशस्य प्रतिषे
धात्। पोहिमासयाग एवायं प्रतिषेधः सार्थकः। तत्रा विरमति पर्वदिववित्सद्यः कालं तु
पोहिमास्या इति वचनात्सद्यः कालपञ्चसमाश्राणीयः। यदा पुनर्द्वितीयदिने यागो यस्या
प्रतिपत्तृत्पततदा पूर्वदिनेऽन्वाचानं द्वितीयदिने यागः। यदुक्तं भाष्यार्थसंग्रहकारे ॥
अन्वाहितोत्सवाणां पवासः पूर्वद्युरत खलु पोहिमास्योऽवर्तनात्प्राग्यदि पर्वसंविः सद्य
स्तदावक्रियते समाश्रितः। इति तिथिनिर्णयसारे दर्शपोहिमासस्य कालनिर्णयः ॥
इदानीमिच्छिपशुकालो विचार्यते। तत्र प्रकृतं विद्वद्भिरिति। कर्त्तव्येति सर्वमपि प्रकृति
संवेधि अगजातमपि दृश्यते। पूर्वद्युरपवासः। प्रातः कालपर्ववतुर्थाशमारभ्य प्रति
पदेशत्रयमेव आदोसर्धस्मिन्नगजाति अतिदेशात्प्राप्तेरुत्पत्त्वात्मावाशा योपोहि
मास्यामिच्छि विंश्विधीयते। तथा वसुतिः ॥ यद्व्यापशुनासामेन जयत सामा
वास्या योपोहिमास्यां वाजयत ॥ सूक्तानां व्याह ॥ यद्व्यापशुनासामेन जय

तामवास्या यो पौर्णमास्यां वा यजेति अमावास्या यो पौर्णमास्यां वा इष्टिपशुविहितो न
 तोयद्यपराद्द्वे पर्वसंधिः रात्रौ वा पृथ्वी संधिः सद्यः प्रातः कालीना याममावास्या यो पौ
 र्णमास्यामेव विव्रतं दधि पशुकर्तव्यो तदर्थे वषट्कतिमृतो दर्शयोर्णमासयोगो प्रतिपा
 द्यवक्रियेतो यदा तु पूर्वोद्द्वे पर्वसंधिनेव तितदा प्रातरेव कर्तव्यतया प्राप्नुयाः प्रवृ
 त्तिविकृत्याः किं पूर्व कर्तव्यमिति स्य देहे आपस्तवेनान्तो प्रवृत्तः पूर्वोत्तरादपूर्व
 मंतस्यादिति अपूर्व विव्रतिः प्रवृत्तेरते प्रवृत्तैः समाप्य स्यात् प्रथमादितत्वात् प्रवृ
 त्तेरिति सूत्रार्थः इदमेवाभिप्रेत्यान्ये प्राहुः आवर्तनात्प्राग्यदि पर्वसंधिः कृत्वा तु
 स्मिन्प्रवृत्तं विव्रत्याः तदेव यागः परतो यदि स्यात्तस्मिन्नेव व्याः प्रवृत्तेश्च एव पशु
 मविव्रत्याः पुनः ॥ अद्वादशमवतिनियतः पर्वसंधिः परस्तात्कृत्वा तस्मिन्नेव नि
 तु पशुसंख्या एव द्वाहेवा आरम्भात् प्राक्कतिरथ वेत्यर्थः पुरस्तात्कृत्वा तस्मिन्प्र
 कृतिमथवा स्यात्पशुः सद्य एव ॥ इति तिथिसत्तेन निर्णय इष्टिपशुकाले निर्णयः ॥

४०

अथाविमासनिर्णयः कियते ॥ तस्य लजाणां हारी तस्मत्तो दंडाश्च मज्जह्येते मासादिः सषष्ठी त्रितः
 श्रीषोमौस्मत्तो मज्जह्येते मासादिः सषष्ठी त्रितः श्रीषोमौस्मत्तो मज्जह्येते मासादिः सषष्ठी त्रितः
 द्वितीयः प्राक्कृतस्मत्तः अर्वादी प्रीच ह्येतत्पनेन शृङ्गप्रतिपत्तिदिशतः तेन शृङ्गप्रतिपदमोरया मा
 वास्या तस्योद्दो मास उपलब्धो तम तिकम्पतुयदार विगिज्ञेदित्यनेना संकोतः बां डो मासो विमास इत्युक्तम्
 भवतीति ॥ तथा च ह्यसिद्धात् ॥ द्वौ तिथ्यां तावकं वारयस्मिन्मसादिननुयः बां डो मासाप्यसंकोतो मा
 नमास सषष्ठी त्रितः तथा ॥ संकोतिमको न करोति यत्र मासा विमासः कश्चितः स तदेतस्मिन्निवाहव
 तत्वं वदो कमीदिकं स्यात्तस्य बायकः ॥ तथा यदा शशीयां तिगनस्मिन्मंडलादिवाकरः संकोतमां करोत्यनु
 तदा विमासः कश्चितो विगिज्ञेना विवाहयात्रात्स वयं दूषकः स एव बाधिमामो मालिन्नुवो मलमासस्यो
 दशो मास इत्यादि शब्दे वापि दिश्यता तत्र वि विचो मासः बां डो मासो मसोरमेदना यदाह ॥ दशो दशैर्बां डविय
 द्विदसमुत्पन्नो मासः रवि संकोत्यादिहासरोपि निगद्यत तदेतत्तत्र बां डो एवायं संकोतो मालिन्नुवो न सौरः ॥

मदन

४१

यदुक्तं। अस्ति त्रयोदशमासः सवस्तुत्यानिगद्यते असौ वां दानसोः स्यात्तात्तसौ रस्वयो दशः॥ यदुक्तं।
 बशिष्ठसिद्धांतोद्वाविशद्विगतेमसिदिनेषोऽशमिस्तथा॥ बहिकाणां वस्तुके नमस्यतस्तविमासकः प्रवर्तना
 विक्रमासादाश्च विंशन्मासादुपरिषोडशदिवसेषु वस्तुके का द्विके च तौ तेष्वविमासो यायतदत्यर्थः॥
 यदुक्तं। विंशत्यां दशमासस्य बाह्यान्तरयोर्द्वयोः अविमासः वक्तव्ये तवा दशयथा कीर्तितः एतविंशत्तमे मासे
 द्वविंशन्नुवंशेषतः त्रयास्त्रिंशत्तमे मासे वस्तुत्तरे च मासके। एवं विंशत्तमे मासे मासश्चाप्यत्रिको भवेदिति तत्तत्र
 विंशन्मासादुपरि विंशन्मासादवीदविमासे न भवतीत्येवदभिप्रायः। तत्रैवाभावात्सा दिनारात्रौ बाधद्वयः
 सज्जमणको तिसृत्तमासः सुदुः। यदा र्थमावास्या छटिका मतिरूपरद्विसंक्रमते स एव मलमासः यदा ह। केला
 काश्चमासावास्याद्विलेबा सवतिता यदा। यातिमासस्य विज्ञेयः सर्वजर्म विवर्जितः तथापि सिद्धिस्थिद्विगीका ४
 परापरदशौ छत्रैवाप्यतिताभानोः संक्रांतिसो धिमासकः प्रोक्तः। तदनेन यत्केचिदुक्तं शकुन्यादिवस्तुके तु तद्वेमास
 लक्ष्यते। प्रविशेच्छकुना विदुरेकं नारावस्तुष्यदे। किंलु द्योनिगमिद्व्यादिववना निगच्छेन किंलु ब्रह्मगमति
 लेद्यदा सज्जमलमासमास इति। तदेतस्मत्तिपुत्राण्योतिः शास्त्रादिसंवादाभावेन मूलत्वादु न्न

तीर्थे

जह्यतवदुपेक्षणीयं। अथ बायस्मिन्मासे कौंतिद्वये स्यादमो ज्ञयायो मलमासः यदुक्तं। असंक्रांतमासे हिमा
 सः सुदुः स्याद्विसंक्रांतमासः ज्ञयायाः। कदाचित् तदावर्षमत्र विमासद्वयं स्याज्ज्ञयः कर्त्तिकादिज्ञेयान्तरस्यात्।
 तस्मिन्नुभयविधेपि मलमासे यत्कर्त्तव्यं तदाह वृहस्पतिः। नित्येनेमिन्निके कुप्येत्प्रयतः समलिन्युये। तीर्थसाङ्गज
 द्वायो धेतया दंतथेव। नित्यमावश्यकं संक्रातं च न स्नानं जपनित्यं शास्त्रमहायज्ञद्वयं प्रादिकं अतिथिपूजा
 दिकं मलमासे पिकुयति। तथा नेमिन्निके पुत्रजनने दूषणं हंसकौ नित्यं स्नानं दानं श्राद्धादिकं तदपि मलमासे कौ
 र्पे तथा शास्त्रे गजद्वयाद्वे शो धेतया द्रव्यमलमासे कुप्यादित्यर्थः। तीर्थसाङ्गज द्वायासाहेतव्यमप्यत्रिले।
 अकरं गजद्वयवायस्य वणात्। तथा नेमिन्निकमपि न भवति। सुदुर्घयत्वात् सा यो हि यन्मिन्नंतं जहति तेनोमि
 न्निकमपि यत्। यथा ब्रह्मपराणादिसाहं नवतीर्थसंबन्धो गजद्वयासेव ब्रह्मपुत्रुघयत्वात् सा अस्मात्
 योः पुत्रद्वयगृहणां अत्र गजद्वयेत्यापूवसां दिशि द्वाया भवति सा गृहतेन तु परेदुः पितृहंसेव करो स्थितः।
 याम्नातिथिभक्त्या हि गजद्वयाया युकी र्जितेति परिज्ञा धिता गजद्वयात् तस्यामुखात्वात्। नवसामलमासे भव
 ति। नदास्यस्य कन्या संक्रांतौ वत्तमान्ता मलमासताभावः। धेतया द्वापनित्यत्वेनैव मलमासे प्राप्तिरिति

पुनर्विचानम्। संवत्सरमद्योपतिते मलमासेऽनयत्र मास द्वयप्राप्त्यर्थम् ॥ तदाह वृद्धवसिष्ठः ॥
 साद्वीयाहनि संवत्सरे अग्निमासो भवेद्यदि ॥ साद्वीयं प्रकुर्वीत एवं कुर्वन्नमुत्थति ॥
 तथा वत्सरान्तरम् ॥ एको द्विचतुष्टय इति तन्नेमित्तिकमुत्थते ॥ तत्कार्यं पूर्वमा
 संवत्सराग्निं कोपि सवर्तः ॥ वशाद्वा दुर्गरे पिकर्त्तव्यम् ॥ यत्पुनः प्रथमसंवत्सरादनुत्तरम्
 सपिंडीकरणादूर्ध्वं प्रत्यादिकं साद्वीयं तन्मलमासेन विचर्य ॥ यदाह हारीतः ॥ सपिंडीकरणादूर्ध्वं यत्किं
 विद्यादिकं भवेत्तादृशं वाप्यवाप्य तैर्न तत्कुर्वन्मलमासेन ॥ तथा स्मृतं तरेपि ॥ वर्षे वर्षे चतुष्टय इति
 मातापित्रोर्महाहनि मलमासेन कर्त्तव्यं व्याघ्रस्य वनं यथा ॥ यदि मलमासाद्वा दश एव मासो मलमास
 सप्तर्हितस्मिन्नेवाग्निमासे धृतं कर्त्तव्यं मासिकया इत्युच्यते ॥ यथा दिकं सपिंडीकरणम् ॥
 सवर्त्तवर्त्तनीयम् ॥ अस्मिन्नाग्ने पिकर्त्तव्यं मासिकं प्रथमम् ॥ द्विजे ॥ तथे
 वमासिकमुपूर्वमसपिंडीकरणं तथेति लङ्गुहारी तस्मिन्नागदा ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

मस्त

४२

४२

यदादेशं लानुसोभा ॥ इव ब्राह्मणः ॥ अलाभे योऽशसादान्यविधाय सर्वत्सराद्वीकस्येडीकर
 राणां कर्त्तव्यं तस्मिन्नेवाग्निमासे कर्त्तव्यं ॥ यदाह वृद्धवसिष्ठः ॥ संवत्सरातिरेको वसाभवेत्तथा दशः ॥
 तस्याऽप्राप्तं तन्मलमासेन कर्त्तव्यं ॥ यदाह वृद्धवसिष्ठः ॥ संवत्सरातिरेको वसाभवेत्तथा दशः ॥
 अस्मिन्मासो तु मासो तस्मादेव विग्रहितः ॥ तस्मात्त्रयोदश साद्वीयं न कुर्वन्नापि कर्त्तव्यं ॥ यदि प्रथम
 ऋक् मध्याह्न मलमासे सादान् तस्मिन्नाग्निमासे साद्वीयं न कर्त्तव्यं ॥ यदाह
 वृद्धवसिष्ठः ॥ संवत्सरातिरेकं यदा वसाभवेत्तथा दशः ॥ यदाह वृद्धवसिष्ठः ॥ संवत्सरातिरेकं यदा वसाभवेत्तथा दशः ॥
 वडापयदित्यर्थः ॥ यदा तु दश एव मासावस्तु तदा प्रथमसंवत्सरिकमुत्तरमासपूर्वमा
 संवत्सरं कर्त्तव्यं ॥ यथा स्मृतं तरेपि ॥ अत्र च प्रथमसंवत्सरिकमुत्तरमासपूर्वमा
 प्राप्ते कुर्वीत पुनरादिकं ॥ वशाद्वा दुर्गरे पिकर्त्तव्यं ॥ यदाह वृद्धवसिष्ठः ॥ संवत्सरातिरेको वसाभवेत्तथा दशः ॥
 वसिष्ठेन तदा मलमासे पिप्रतिसंवत्सरसाद्वीयं कर्त्तव्यं ॥ यदाह वृद्धवसिष्ठः ॥ संवत्सरातिरेको वसाभवेत्तथा दशः ॥
 साद्वीयं तस्मिन्नेवाग्निमासे धृतं कर्त्तव्यं ॥ यदाह वृद्धवसिष्ठः ॥ संवत्सरातिरेको वसाभवेत्तथा दशः ॥

मदन

४३

येत्यादिनाधिमासेष्विवर्जयेत्। मलमासेष्वपि कर्त्तव्यं श्राद्धं यत्प्रतिवत्सरीतथा॥ मास
पञ्चतिथिस्तु च यायस्मिन्वियतेहति। प्रत्येद्वत्तथाभूतं जयाहंतस्पतद्विदुः। मलमा
सेष्वपि कर्त्तव्यं मित्यपिशब्दसमन्विताहापादुत्तरमासेष्वपि प्राप्नोति। यास्मिन्नासि गते स्
ये विपत्तिः स्याद्विजन्मनः। तद्वाशावेव कर्त्तव्यं पितृकार्यं भूतेहति। एतद्व्यवर्तय्यमादि
कामिप्रायोद्वितीयाद्यादिकस्य संज्ञातिविहितत्वाभावात्। अतः सर्वस्य श्राद्धं को
र्त्तव्यमासि विहितमिति मासोद्दिष्टस्य विधानात्। अचूनामलमासकर्त्तव्यजातेयमे
नयत्प्रपविर्ततदुदाहृत्येत। गर्भवाङ्मुखिकेभ्यश्चाद्विकर्मणि मासिके। संपिडीकरणानि ४३
त्यनाधिमासेष्विवर्जयेत्। तीर्थस्नानं जपा हेमोयवडी हितिलादिभिः जातकर्मप्र
त्येकमणि नवश्राद्धैश्चैव। मन्वात्रयादशी श्राद्धं श्राद्धन्यपि वयोऽश्राद्धं सूय
ग्रहे स्नानं श्राद्धदानं जपादिकं। कार्यमणि मलमासेष्वपि नित्यं नेमिर्त्तिकं तथा। जातक
मणि यच्छ्राद्धं दर्शश्राद्धं तथैव। मलमासेष्वपि तत्कार्यं व्यासस्यैव वर्नयथा। गर्भे गर्भ

मासप्रयुक्त्या विहितं यत्सर्वस्य सीमंतादितत्रवाङ्मुखिकेभ्यश्चाद्विकर्ममाससंवलसंवा
पर्यंतं तत्र मासिकश्राद्धं कर्मण्यमावाशाश्राद्धं यत्तद्व्यवर्तय्यः। नित्यं नित्यदानादौ। तीर्थस्ना
नमात्रार्थं स्नानं जपा नित्यजपः हेमो नित्यहेमोयवडी हितिलादिभिः जातकर्मजातक
मिति मित्यं श्राद्धं। अत्यकर्मणि अर्द्धदेहिककर्मणि दहनादकपि दानास्थिरसंयचनादि
नि नवश्राद्धं स्फुटं। मन्वात्रयादशी श्राद्धं वयं कर्त्तव्यं। योऽश्राद्धानि वयं कर्त्तव्यं। नित्यं पंचमहा
यज्ञादि। नेमिर्त्तिकं राहुदर्शनादि निमिर्त्तिकं। तथा देवशयनादारभ्य वदुस्नानं स्मृत्यं
शक्तं यत्काम्यं सकल्पपूजं वर्ततन्मध्यपतितपि मलमासेष्वपि कर्त्तव्यं। अन्यथा तत्र पतित्यं
प्रत्यवायप्रसीगान्। तथा न्नप्राशनं निष्कृमाणादयः स्मृत्यं तत्राः स्मृत्कारामलमासेष्व
कार्यं। यत्रुहारीत्ववनं। अधिमासेन कर्त्तव्यं श्राद्धमभ्युदयं यथा तच्चोलाप्रभृत्या
भ्युदयिकविषयमवगतं यत्जातकमदि श्राद्धविशेषविधानात्। अचूनामलमास
वर्ज्यान्मिचीयेत्। तत्र श्रभुः॥ नकुर्वाद्द्विकर्मस्य कर्मकदावनं। सुखाने
मिर्त्तिकं श्राद्धं तद्वितत्रैवकीर्त्तितं। कामाकर्म तिका म्यं कथ्यते। फलकां जिभिः वि

मदन

४४

अमाणात्वादफलकोजिभिरक्रियमाणात्वात् । इदमेवाहप्रजापतिरपि ॥ नकुर्वीदविक्रमासिकम्पिक्वमि
 कदाचन । मुक्तानिमित्तिकसादृशतैवेकीकृति । अत्रकाम्पस्यकर्मणांमूलमासिप्रारम्भःप्रतिषिध्यते । यत्का
 म्पकर्ममासविशेषाणामसर्वेष्वेनविहितंनमालिख्येनकुर्यात् । अपितुमुद्रा । यथाज्येषुमासिविहितेसा
 वित्रीषत । माद्रूपेदमासिविहितमनुतव्रतं । तथाज्येषुवद्व्यतिर्विदमनुराह । अग्न्यावर्यप्रतिष्ठाद्ययज्ञ
 दानव्रतानिवा । वदव्रतवधायिस्तुतदुक्तरामिखलः । मंगलमभिषेकैर्बलमसासिविव्रजयेत् । वापिक
 पतङ्गादिप्रतिष्ठायज्ञकर्मव । नकुर्यान्मलमासदुमहादानव्रतानिवा । तथा । उपाकर्मवहव्यवकुर्या
 बोक्षवैतथा । उत्तरनिप्रतंकुर्यात् । व्रतत्रिष्वल्लेनवत् । पनराजोपाह । पञ्चदशह्रिस्मंति । यदिनस्यात् ४४
 तास्ति । तदातन्मासिककार्यमुत्तरमासिकारयत् । तन्मासिकपदेनज्येषुवशाधादिसहितमास्यज्येषुवशा
 धादिसर्वेष्वेनयद्विहितंनदकथ्यतेनान्यत् । सामान्यनविहितमुत्तरमासिकारयदित्यर्थः । अग्न्यावर्य
 मग्न्यादानं । प्रतिष्ठादेवतावापकप्रतङ्गागामाणामुद्यापनं । यज्ञकाम्यः । नित्याश्विनसंतादिमनुसर्वेष्वेन
 क्रियमाणा । उत्तरमासिविचर्यमानोयस्त्वकालएवविहितः । स्यात् । महादानानितुमापुत्रुषादीनिषादशब्दानिकाम्या
 नुपक्रमः । शेषस्यार्थः । एतानिमलमासविचर्ययदित्यर्थः । तथाहनीतोपाह । अविमसिनकर्मवसाद

अथपुनराशुभकर्मसंस्कारमवसरत्प्रथमाद्ये ॥ काम्पस्यकर्ममलमासेनोपक्रमेत् । अथमस्येवसर
 वजीयत्वाशुभदधिकसादृशमलमासिनविचर्य । प्रथमस्येवसरमलमासेप्राप्तसपिंडीकरणविक्रितंनद
 नदिनयदाशुदधिकसादृशंविहितंनमालिख्येनकुर्यात् ॥ यदुक्तंस्मृत्येतरेपि ॥ ज्ञातावाज्ञातयुजोवासे
 पिंडः शिष्यएववा । सहर्षदक्रियां कृत्वाकुर्वीद । न्युदयंततरति । तथा । मासद्वयेदमथेतुसंज्ञाविज्ञेयदाप्रवृत्त ॥
 अकृतसप्तपर्वीणाद्विमासस्योत्तरार्धे । अस्मिन्वनेयदाएकस्मिन्पक्षेवसेकौतौमासोऽप्येतादौपक्षेमा
 सः शुद्धउत्तरस्तुमलमासस्यस्मिन्मलमासप्रयुक्ताविधिनिषेधाः संभवन्तीतितात्पर्यं । यत्तुतदावर्षमद्यः
 विमासद्वयस्यादितिवर्नंतदसंज्ञात्वादसंज्ञातमासोऽविमासः । रविणालंवितामासोऽविमासद्वयादि
 वचनात् । ननुकमीनहत्वादिती । यदावैकस्मिन्पक्षेद्विमासस्यद्वयसंज्ञातिहायतापकोमा
 सगतरस्तुज्वति । तदुक्तं ब्रह्मसिद्धांतो । वेवादवीडाविमासः प्रतरस्तु द्विकोमवतीद्वयादिपर्वसाद्येषु
 तस्मिन् । त्रिस्त्रयोदशी । तस्मिन्नुत्तरस्मिन्नेवत्रयोदशी । मर्त्तिः । ननुपक्षस्मिन्नपि विरोधादित्यभिप्रायः ॥
 वेवादवीडिगजानिनादावभ्येतिज्ञतयां ॥ तथावज्जोतिश्शास्त्रे ॥ वरकन्यागतस्यैवद्विदिकेवधि

三

मदन०

45

वनावकर्कशं प्रति वनः पर्यन्तो देवानां नात्रिः मकनादिमिथुनपर्वतदेवानामहस्तसिनि
 नात्तमिथुनपर्वतस्य व्याकाशरास्ये शिथ्यानिर्गता निवेशा नास्ते दानाणां यत्ने
 कर्कटैरेकैः प्रावहिश्रितकलाभुतास्तुभ्यो मित्यनेनानुभयतां तत्र श्वमकनसंक्रा
 तो कर्कटैरेव विष्णुवादिषु दानहोमादिनायुत्प्राप्यस्तन्मा द्विश्रितमुपानवत
 तिवचनायः तथा जयनादिषु प्राप्य कालविश्रुतः स्मृतादिशतः तत्र कर्कटसंक्रा
 तो यद्वास्त्रिशद्वटिकाः प्राप्य कालः श्वमकनसंक्रातो यत्राविराति घटिकाः तथा वव
 द्वावसिध्ववने । त्रिशत्कर्कटैरेनाशमकनैर्विश्रितैः स्मृताः । अथादिबोधुना ताप्युक्तं ।
 षडश्रितमुपानवती तेषु तेन विष्णुवद्वयं । न विष्णुपत्यनेन प्राप्य मतीते वात्तायणा । अवीक
 उश्रविजयोः । नाडापेवाज्ञा उश्रः कालः प्राप्य कर्कटसंक्रातो विद्वद्भिः पुनिकीर्तितः । प्रमान
 प्याह । संक्रान्तोः प्राप्य कालस्तुषोडशः । मयतः कलाः । वृद्धस्योपनागे व्यावहरीनगो व
 नाः । अत्र वडश्रितमुपानवत्यादिस्वरूपेणातिशयास्त्राक्तं ग्राह्यं । वनुमिथुनकन्यासुमी
 ने वषडश्रितयः । वषडश्विककुंजेषु सिंहविक्रपदी स्मृता । कर्कटमकनैर्विद्यादयनेन

निर्गोतयामेधेवैवलजायोद्यविष्येवपीडितोक्तिः॥ अत्र वचनं च दृष्टम्॥ अ इति मुखे
तीतद्व्यादि वचनं दिवसकृतिवर्णयामुक्तं यः कौशलादीनां पुराणत्वमपि दिवस
जायमानसंक्रान्तिमात्रविषयः॥ इनामीनां त्रिसंक्रान्तिविषयमिद्वयम्॥ तत्र देवीपुत्राण
वचना॥ आसंपूर्णावनालुद्व्यास्तमयोपेक्षामासांस्वनेषुपण्यज्यवेगवर्च
दलाज्जद्वेनात्रेष्णोयदानीवसंकुमस्तदापेक्षदिनाद्विषयहृदयमप्यो अत्र तस्मिन्
राष्ट्रे दिवसपत्रः मुख्ये संप्रसंगतः॥ यद्यपि त्रयोपण्यज्जद्वेनात्रे इत्यनेनैव ज्ञेयं रात्रौ
दलदलकृतं तथापि पूर्णसंववाधमिदमुक्तं यथा दिवसपुण्यतथा ज्यवेगवर्चसदले
पुण्यपण्यवतीत्यर्थः॥ तथा उदयास्तमयोपमानाद्विदिवसपत्रहृदयपुण्येन
त्रउदयोनामग्रथमपरवादशनात्पुनरिति संपूर्णत्रिविमुं लाबलाकनपथ्य
न्तःकालः॥ स्तमयानाममेउलादशनात्पुनरिति॥ संपूर्णसंडलादशनांतःक
लः॥ तदाप्यामुदयास्तमयोपमानाद्विदिवसपत्रहृदयपुण्येन
नातस्मिन्त्रयिसंक्रान्तेदिनाद्वपुण्यमित्यर्थः॥ संक्रान्तकालस्य नात्र दिवसव

मदनो

४७

४७

हिंसितेन मृग्य कृत्वा यथाहयोगाख्ये दिवा संख्या कृत्वा स्थवरा
 सूत्र उद्धृतं ब्रह्म। कथं ननु त्रयुनीषत्वात् त्रयो वदन्ति त्रयो वदन्ति। संख्या
 द्वेनात्र संक्रमणे देवीपुत्राणां ब्रह्मवस्थात्ता। अर्द्धरात्रे त्वसंख्येण दिवा
 पुण्यमनागतं॥ संख्या उत योऽर्द्धरात्रे मतिरुत्तरे हनि। अर्द्धरात्रे त्वसंख्ये
 तां दिवा पुण्यमित्यत्र पुण्ये दिने पुण्यमिति पितृशत्रुमाणा सिद्धाय म
 र्थः। संख्या उद्धृता त्रयुनीषत्वात् त्रयो वदन्ति त्रयो वदन्ति त्रयो वदन्ति त्रयो वदन्ति
 नेराप्ताय मित्यर्थः। अत्र उत योऽर्द्धरात्रे मतिरुत्तरे हनि। अर्द्धरात्रे त्वसंख्ये
 स्पृक्षान् दानादेः सकलकृत्वा न विभ्रयति तां त्वेन न समुच्चयः। श्रीहिन
 वायजे तय वैवायजे तौ त्वेन विभ्रयति तां त्वेन न समुच्चयः। श्रीहिन
 नात्। नस्माद्वा ब्रह्मवस्थायां देवदिनेषु न दिनेषु वा पुण्ये देवदिनेषु। तत्र कश्चि
 दिदं व्यवस्थावाक्यमाह। मउशीतिमुखेतीति वृत्ते व विभ्रय द्वय। त्वेन

धृत्ययने पुण्यमतीति वात्रा यो॥ अर्द्धरात्रे वदन्तीति मुखसंक्रमे अतीति परदिने पुण्ये ज्ञेयो
 विभ्रय द्वय च तस्य ति परदिने पुण्यमिति एव दजिणा यने अर्द्धरात्रे म विष्यति पूर्वदिने पुण्य
 मित्यर्थः। उत रात्रा अर्द्धरात्रे जात अतीति संख्या पुण्यमिति व्यवस्था। अत यारीत्या
 अर्द्धरात्रे संपूर्ण सयान्यजना दीनितानि अर्द्धरात्रे ति मुखेतीति वदन्तीति पूर्वदिनाई उक्त
 सता अनेन वक्त्रेन व्यवस्थाप्यते। आर्द्धरात्रे जात अतीति संख्या पुण्यमिति व्यवस्था। अत यारीत्या
 त्रयतीति तु विज्ञेयमपरहनि। अस्याः अर्द्धरात्रे संपूर्ण सयान्यजना दीनितानि अर्द्धरात्रे ति मुखेतीति वदन्तीति पूर्वदिनाई उक्त
 पुण्ये विजानीयात्। तिथिरेव भिन्ना मन्त्रेति तिथिरेव भिन्ना मन्त्रेति तिथिरेव भिन्ना मन्त्रेति तिथिरेव भिन्ना मन्त्रेति
 यदि संक्रमकाले अन्त्या तिथिः स्यात् तदा मन्त्रेति तिथिरेव भिन्ना मन्त्रेति तिथिरेव भिन्ना मन्त्रेति तिथिरेव भिन्ना मन्त्रेति
 न्नायामभिन्नायां तिथौ परदिने मन्त्रेति तिथिरेव भिन्ना मन्त्रेति तिथिरेव भिन्ना मन्त्रेति तिथिरेव भिन्ना मन्त्रेति
 स्यात् तवान्। तदिदं व्याख्यानमसमं ज्ञेयं। यद्वै अर्द्धरात्रे मउशीतिमुखेतीति मुखेतीति वदन्तीति पूर्वदिनाई उक्त

४७

मदन

५०

५०

गजसूक्तोतिवाक्यकराणां तात्पर्यत्रिवाक्योपान्यासेन प्रकृतत्वात् तथावसतिः अद्वैतेनायमाना
 नोसर्वसंक्रांतीनां व्यवस्थाप्य तिसाकोज्जलादयोपुष्पविज्ञानीयादिति वदने पूर्वस्मिन्दिना द्विधाः सर्वसं
 क्रोतीनां पुष्पाण्यवस्थापकं न विष्णुपदीमात्रं व्यवस्थापकमिति एतेनाद्वैतासंक्रमोपदुम्भयदिवस
 स्य पुष्पाण्यमुक्तं तद्विज्ञातिशयमिष्टायताम् अद्वैतवातीतनुपूर्वदिनेति श्रमदेपि परस्यैव दिवसस्य पूर्व
 मर्द्धपुष्पाण्यमस्त्येति अथवा सोमसिद्धांतो संक्रांतो द्वैतासंक्रमने पूर्वत्रिदिनं व्यवस्थाप्य समाश्रयणीया
 नो भिन्नो दिवसोऽस्ति यद्यप्युपुष्पं तदहः सप्तर्तनिष्क्रान्तोऽप्यदिवाद्वैतासंक्रमयतस्तद्वितीयं तदा क्रोतिस्था
 यदिवा द्वैतासंक्रमोपुष्पां तदहर्द्वयं पूर्वकं कर्त्तव्यं परतदपरं साक्षादिकं कर्मणि ॥ अस्माच्छिः ॥ अद्यतन ५०
 दिवसमष्टयदिश्विसंक्रमस्तयया द्वादिकर्मणि कर्त्तव्यं पूर्वदिनं पुष्पां मन्त्रे द्वितीयदिनं पुष्पां मन्त्रे
 याम्याय न विष्णुपदे तथा दो वानाया न विष्णुवदमचो ॥ वदन्त्यातीतं पादश्रीतिवक्त्रं महर्षि ॥
 हः स्वयनेन सोम्या ॥ ॥ इति तिथिनिर्णयसारे सप्तक्रान्तिनिर्णयः ॥ ॥ ॥

अथ यत्कालनिमित्तं तत्रांवा लस्मत् ॥ संक्रांतोपुष्पकालस्तु घोडशो नयत् कला वंद्यस्येपि रोग
 यावद्दृश्येन ये वराः ॥ पावद्दृशिनो गज इति राहुदशने संक्रांतिविवाहस्य ग्रहद्विषु स्नानदानादिकं
 कार्यानि शक्या भवतु यत्वेत्यादिव वं नु ज्ञानि पञ्चमनगोचरस्येत वंद्यस्येयहस्य निमित्तत विग्रह्यत
 वाज्ज्जननदशनपदस्य मुखत्वेत न सद्वादि कृत्स्न स्नानदानादिकं न काय ॥ एवञ्च स्नातमिति ॥
 परहर्नि वंद्यस्येयहस्येन तदपि वाज्ज्जननद ॥ यद्यहर्नि वंद्यः ॥ इदं कपि रोगनां स्त्रीयात ॥ अमुक्तया
 रस्तगयद्विष्णु स्नात्वा परहर्नि ति ॥ अस्त्रीयादिति शेषः ॥ सूर्यवस्त्रानाद्यास्तु यत्कालं वंद्यस्येयहस्ये
 शशियहात ॥ यत्कालं वंद्यस्येयहस्ये स्नात्वा स्त्रीयात् अमुक्तया ॥ अमुक्तया वंद्यस्येयहस्ये ॥ अमुक्तया
 निर्मुक्तयदिनस्या नमहातिशया स्नात्वा इदं परं कर्त्तव्यं ॥ इत्थान्नामितयस्तिदा महा निशानाज
 यथनशब्दं प्रहराद् इमं मुहूर्तं वक्तव्यं ॥ नद्यायहो स्नानदानादिकं यासां कालं न दायकं ॥
 यथा ॥ यस्य भोजनं न कर्त्तव्यं तस्मात् विवायत ॥ मुयमानेन न वदन् न मुक्तं नानेन कीर्तितं ॥ इति यहा
 ॥ निमित्तः ॥

मदतः

५१

५१

अथ नञ्ब्रवत्कालनिमित्तः। तत्रैव वा वातिरिक्तं नञ्ब्रवत्पदोपवापिनञ्ब्रवत्। यदुक्तं विष्णु
 धर्मोत्तरे। उपाध्यत नञ्ब्रवत्सिद्धस्तमित्यादिकः। सुमन्दुर्याह यत्राहोत्राद्वोक्तं नञ्ब्रवत्
 प्यतिति। तन्नञ्ब्रवत्कुर्यादतीतपारां सप्त। श्रवणं कथं विष्णुमिसितिशालिनोत्तराधोमिसित
 यदाहवासाः। श्रवणान्तु यत्कुर्यादन्तराष्ट्रसंयुतं। स्वस्वरकता व्यायस्तलिणाववनश्यति। व
 निष्ठा मिसितकार्यश्रवणं कर्म यद्वत्। तत्कर्मस्य फलविद्यादयकारास्यैकमिति। इति नञ्
 त्रविधिनिमित्तः। अथ यथादिनश्चादिनिमित्तः प्रकृत्यते। तत्र नञ्पुराणा। विशाषश्रुतपञ्च
 वती। यथा कर्तव्यं। कर्तव्यं कुरुल्लप्यतु तत्रातुनवमहनी। अथ नाडपदकम्बयोदशतुल्य
 परं। मावतुणोत्तमास्यातुबारकलिपुर्जतथा। युगार्त्तास्तु विस्तरा। युगार्त्तास्तु विस्तरा। एतन्
 कल्याणरविषयमिति संतवी। अस्मिन् कल्पे तु द्व्युल्लेखतथा कल्पयुगाद्याः कवया विदुः। शुक्ल
 मन्वादिक्कयाह कल्पे वापराहिका इत्यादि। वनानुरचनञ्वातिः शस्त्राक्तो युगदयो ग्राह्यः॥ ॥

यदाह श्रीपतिः॥ साद्यैव दर्शकघ्नानुभवेव यो दर्श। तृतीयाभावेऽप्यज्ञानवृत्त्युपादयः॥
 तथा कलिनीडपदमासिमात्रे दुहापरं सप्त। उता प्रवृत्तिवशाद्यकतादिको त्रिकसप्तताः॥ अथ युक्
 शुक्लं नवमं द्वादशकं त्रिकेतथा। तृतीयावत्रमासस्य तथा नाडपदस्य च। फाल्गुनस्य त्रमासस्य
 पुष्यस्य कादशतथा। आषाढस्यापि दशमीमात्रमासस्य सप्तमं। सावणास्याधर्मिकं त्रमासमात्रं
 चैष्वाणमात्रं। कार्तिकी फाल्गुनी चैत्रज्येष्ठयवदसंतथा। मन्वन्तरादयस्त्रेताः दत्तस्य जयकारिकाः॥
 अमवास्यायावत्। धर्मव्यतिरिक्तो मन्वादिप्रयश्च। युगार्त्तादय मन्वादिप्रयश्च तत्र कर्मकालव्या
 पिनं। तेष्विषयाः॥ यदुक्तं। मन्वाद्यवयुगादावग्रहणं वदस्येयः॥ अतीपातवत्कुर्यात्तल्लान्
 व्यापिनी क्रिया॥ यो विहितः कालस्तल्लव्यापिनी शब्दादिक्रिया कायतिथिः॥ मन्वादि युगादि
 तिथिसंरक्षणं वैधुनुष्यायः साहकालव्याप्ते। इति यद्वनिवातीपातवत्कर्मव्यदानं ब्रह्मणा
 मोक्षनमिति वदन्तीति॥ तथा। अथ गण्डविस्मयनं देवावनने धुनं जाते वनिचने वदत्कालव्या

